

DOPA ThaiQM

กรมการปกครอง
กับผลการขับเคลื่อนการขจัดความยากจนและพัฒนาคนทุกช่วงวัยอย่างยั่งยืน
ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยระบบ ThaiQM

DOPA ThaiQM

กรมการปกครอง
กับผลการขับเคลื่อนการขจัดความยากจน
และพัฒนาคนทุกช่วงวัยอย่างยั่งยืน
ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
ด้วยระบบ ThaiQM

Change For Good
กระทรวงมหาดไทย

บำบัดทุกข์ บำรุงสุข

INTRODUCTION
คำนำ

รัฐบาล โดยนายกรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้จัดตั้ง “ศูนย์อำนวยการขจัดความยากจนและพัฒนาคนทุกช่วงวัยอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อเป็นกลไกการดำเนินการขจัดความยากจนและพัฒนาคนทุกช่วงวัยอย่างยั่งยืน โดยดำเนินการบนฐานข้อมูลเชิงประจักษ์ ด้วยระบบการพัฒนาคนแบบชี้เป้า (Thai People Map and Analytics Platform : TPMAP) เพื่อเป็นข้อมูลในการดำเนินการแก้ไขปัญหาความยากจนแต่อย่างไรก็ตาม จากการลงพื้นที่สำรวจผู้ได้รับความเดือดร้อน โดยกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย พบว่ายังมีผู้ที่ประสบปัญหาความอยากจนและความเดือดร้อน ตลอดจนขาดโอกาสที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตในหลาย ๆ ด้านอีกเป็นจำนวนมาก กรมการปกครองจึงได้นำระบบ Thai Quarantine Monitor (ThaiQM) ซึ่งเดิมเป็นระบบที่ใช้รายงานข้อมูล สำหรับผู้เดินทางเข้า ออกหมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด -19) มาพัฒนาเป็นระบบที่ใช้ในการสำรวจข้อมูล

มหาดไทย บำบัดทุกข์ บำรุงสุข

๑๓๐ ปี กระทรวงมหาดไทย

INTRODUCTION
คำนำ

จากการสำรวจข้อมูล ThaiQM ปี 2565 พบว่า มีจำนวนครัวเรือนทั่วประเทศ ที่พบปัญหามากกว่า 3 ล้านครัวเรือน จำแนกเป็นปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน 7 มิติ ประกอบด้วย 1) ด้านบ้าน/ที่อยู่อาศัย 2) ด้านน้ำดื่ม/น้ำใช้ 3) ด้านการศึกษา 4) ด้านรายได้และอาชีพ 5) ด้านความปลอดภัย 6) ด้านกลุ่มเปราะบาง และ 7) ความเดือดร้อนอื่นที่ประชาชนไม่สามารถแก้ไขได้

กรมการปกครองเป็นหนึ่งในกลไกหลักที่ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนดังกล่าว โดยได้รวบรวมและจัดทำสรุปผลการดำเนินงานการขับเคลื่อนการดำเนินงานขจัดความยากจนและพัฒนาคนทุกช่วงวัยอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยระบบ ThaiQM ในภาพรวมทั่วประเทศ ประจำปี 2565 เพื่อเป็นข้อมูลให้ส่วนราชการในสังกัดและให้ภาคีเครือข่าย ใช้เป็นแนวทางในการขับเคลื่อนการดำเนินงานโดยมีจุดมุ่งหมายนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น (Change for good) ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป

กรมการปกครอง
ธันวาคม 2565

Change For Good
กระทรวงมหาดไทย

SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOALS

CONTENTS
สารบัญ

14 **EXECUTIVE SUMMARY**

18 **บทที่ 1**
จาก TPMAP สู่ ThaiQM

36 **บทที่ 2**
การขับเคลื่อนการดำเนินงาน

CONTENTS
สารบัญ

48 **บทที่ 3**
รายงานผลการดำเนินงาน

72 **บทที่ 4**
ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไข

78 **บทที่ 5**
BEST PRACTICE

“..การแก้ไขปัญหาความยากจน **“กระดุมเม็ดแรก คือ ต้องหาเป้าให้เจอ”** ทุกจังหวัดต้องไปเช็คว่า สถิติปัญหาความเดือดร้อนในพื้นที่ต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยของจำนวนครัวเรือน/ประชากรในจังหวัดที่ร้อยละ 21 หรือไม่ หากต่ำกว่าเกณฑ์ค่าเฉลี่ย ต้องคาดการณ์ว่าข้อมูลที่มีอยู่อาจจะไม่ตรงกับข้อเท็จจริง และต้องมอบหมายให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และทีมงานที่เกี่ยวข้อง ช่วยกันลงไป Recheck ข้อมูลปัญหาความเดือดร้อนในแต่ละหมู่บ้านอีกครั้งหนึ่งเพื่อยืนยันข้อมูลที่ถูกต้อง เพื่อที่สามารถดำเนินการ **“กระดุมเม็ดที่สอง” คือ** การลงไปแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนตามเป้าที่ได้ทำการสำรวจและติดตามดูแลครัวเรือนอย่างต่อเนื่อง ตามแนวทางอยู่รอด พอเพียง ยั่งยืน โดยทุกจังหวัดต้องยังคงรักษาแนวทางการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาความยากจนให้เกิดความต่อเนื่อง และประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน..”

นายสุทธิพงษ์ จุลเจริญ
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

DOPA ThaiQM กรมการปกครอง กับผลการขับเคลื่อนการขจัดความยากจนและพัฒนาคนทุกช่วงวัยอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยระบบ ThaiQM

การขจัดความยากจนและพัฒนาคนทุกช่วงวัยอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ให้กับพี่น้องประชาชนในพื้นที่ นับเป็นแนวทางหนึ่งที่จะทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น โดยมุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาความยากจนแบบพุ่งเป้าในแต่ละครัวเรือนผ่านกลไกศูนย์อำนวยการขจัดความยากจน และพัฒนาคนทุกช่วงวัยอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอำเภอ (ศจพ.อ.)

กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย เป็นหน่วยงานสำคัญที่เป็นเสาหลักในการบำบัดทุกข์ บำรุงสุข ให้กับพี่น้องประชาชนในพื้นที่ ซึ่งมีกลไกสำคัญคือ นายอำเภอ ปลัดอำเภอ สมาชิกกองอาสารักษาดินแดน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ เป็นผู้บูรณาการการแก้ไขปัญหาร่วมกัน โดยการใช้ฐานข้อมูลจากระบบพัฒนาคนแบบชี้เป้าหรือ TPMAP (Thai People Map and Analytics Platform) พร้อมกับดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมจากระบบ ThaiQM (Thai Quarantine Monitor) เพื่อให้การแก้ไขปัญหาความยากจนมีความเหมาะสมกับบริบทในพื้นที่ และสามารถบูรณาการความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เสร็จสิ้นในระดับอำเภอ ทั้งมิติสุขภาพ ความเป็นอยู่การศึกษา รายได้ และการเข้าถึงบริการภาครัฐ รวมถึงปัญหาความเดือดร้อนอื่น ๆ ที่ประชาชนไม่สามารถแก้ไขปัญหาด้วยตนเองได้ ด้วยการลงพื้นที่ติดตามการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของครัวเรือนยากจนอย่างใกล้ชิด ต่อเนื่อง ในลักษณะ Intensive care รวมทั้งสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ประชาชนเพื่อนำไปสู่การสร้างการรับรู้และความร่วมมือในระดับพื้นที่ อันจะทำให้การแก้ไขปัญหาเป็นไปอย่างยั่งยืน

กรมการปกครองได้สรุปภาพรวมผลการดำเนินงาน “DOPA ThaiQM กรมการปกครองกับผลการขับเคลื่อนการขจัดความยากจนและพัฒนาคนทุกช่วงวัยอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยระบบ ThaiQM” เพื่อรวบรวมผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ความเป็นมา แนวทางการขับเคลื่อนการขจัดความยากจนและพัฒนาคนทุกช่วงวัยอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับพื้นที่ เป้าหมายที่ดำเนินงาน ผลการดำเนินงานในภาพรวม เพื่อเป็นข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ในการต่อยอดการพัฒนา ตลอดจนเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาความยากจนอันนำไปสู่การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในทุกมิติได้อย่างแท้จริง เพื่อบรรเทาทุกข์ เพิ่มความสุขให้กับประชาชน อันจะส่งผลให้ประเทศชาติเกิดความผาสุกอย่างยั่งยืน

EXECUTIVE SUMMARY

กรมการปกครองได้ใช้ระบบ ThaiQM ในการดำเนินการแก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนาคนทุกช่วงวัย ผ่านกลไก “ศูนย์อำนวยการขจัดความยากจนและพัฒนาคนทุกช่วงวัยอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง อำเภอ” (ศจพ.อ.) ซึ่งมีพี่น้องชาวปกครองเป็นกำลังหลักในการบูรณาการความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาร่วมกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

ผลการดำเนินงาน

ครัวเรือนที่ได้รับการสำรวจ
ในระบบ THAIQM

14,562,655

ครัวเรือน

(จากฐานข้อมูลของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย)

*ไม่รวมครัวเรือนในกรุงเทพมหานคร

พบปัญหา

3,810,466

ครัวเรือน

คิดเป็นร้อยละ **26.17** ของครัวเรือนที่สำรวจ

จำนวนปัญหา

12,420,596

ปัญหา

ครัวเรือนที่พบปัญหาในระบบ THAIQM
มากกว่าในระบบ TPMAP

3,157,603 ครัวเรือน

ครัวเรือนที่พบปัญหาทั้ง 2 ระบบ

244,513 ครัวเรือน

(ข้อมูล ณ เดือน ธันวาคม 2565)

หน่วย : ครัวเรือน

หน่วย : จำนวนปัญหา

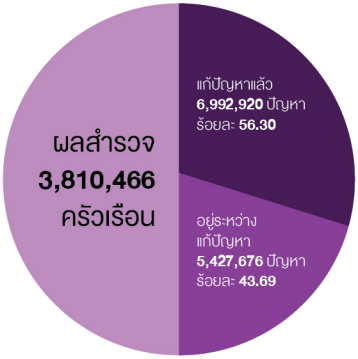

ในปี 2565 กรมการปกครองได้ดำเนินการสำรวจและแก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชนได้มากกว่าครึ่งหนึ่งของปัญหาทั้งหมด กระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) มีความมุ่งหวังให้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนจะต้องหมดไป “โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” และปรารถนาให้ประชาชนมีการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ผลการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนใน 7 มิติ

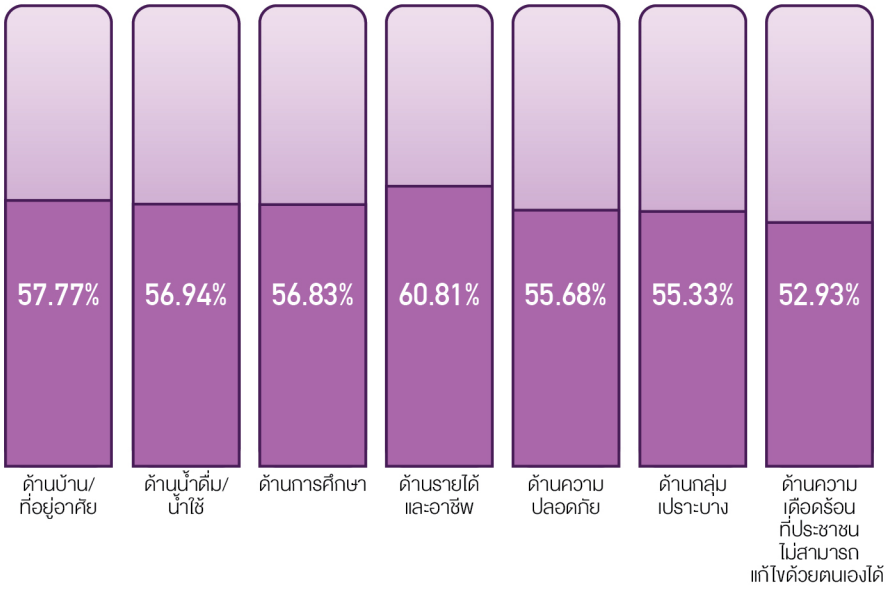

01

จาก TPMAP สู่ ThaiQM

Change For Good

ประเทศไทยได้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580 เพื่อเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาล และใช้เป็นกรอบการจัดทำแผนในระดับต่าง ๆ ให้มีความสอดคล้องและบูรณาการกัน นำพาประเทศให้สามารถบรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดให้ "ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง" ได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี มีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ "ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน" เพื่อยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

อำเภอเชียงของ
จังหวัดเชียงราย

รัฐบาลโดย พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชน จึงได้จัดตั้งศูนย์อำนวยการขจัดความยากจนและพัฒนาคนทุกช่วงวัยอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (ศจพ.) โดยมีหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาความยากจนแบบพุ่งเป้า โดยมุ่งเน้นการค้นหาคนจน ปัญหาความยากจน และจะแก้ไขปัญหาความยากจน โดยใช้ระบบ TPMAP (Thai People Map and Analysis Platform) ซึ่งเป็นเครื่องมือบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคนแบบชี้เป้าคนยากจนไปถึงระดับครัวเรือน ชี้เป้าจากข้อมูลครัวเรือนผู้ตกเกณฑ์สำรวจของ จปฐ. ของกรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย และข้อมูลผู้ลงทะเบียนบัตรสวัสดิการแห่งรัฐของกระทรวงการคลัง สามารถชี้เป้าคนจนเป้าหมายในระบบ TPMAP ประจำปี พ.ศ. 2565 จำนวน 652,863 ครัวเรือน โดยแบ่งปัญหาความยากจนออกเป็น 5 มิติ ได้แก่ มิติสุขภาพ มิติความเป็นอยู่ มิติการศึกษา มิติรายได้ และมิติการเข้าถึงบริการภาครัฐ

อย่างไรก็ตามจากการลงพื้นที่สำรวจผู้ที่ได้รับความเดือดร้อน พบว่ายังมีผู้ที่ประสบปัญหาความยากจนตลอดจนปัญหาความเดือดร้อนด้านอื่นซึ่งไม่จำกัดเฉพาะด้านรายได้ รวมถึงผู้ที่ขาดโอกาสที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตในหลาย ๆ ด้านอีกเป็นจำนวนมาก

กระทรวงมหาดไทย โดยกรมการปกครอง จึงได้พัฒนาระบบ ThaiQM (Thai Quarantine Monitor) ซึ่งเป็นระบบสารสนเทศการบริหารสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 กระทรวงมหาดไทย โดยพัฒนาต่อมาจากระบบรายงานข้อมูลผู้เดินทางเข้าหมู่บ้าน ชุมชน เพื่อป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มาดำเนินการใหม่ โดยออกแบบตามมาตรา 9 แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 เพื่อสำรวจปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน เพื่อนำไปสู่การขจัดความยากจนและพัฒนาคน ทุกช่วงวัยอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยการตั้งคำถามความเดือดร้อน 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านที่อยู่อาศัย 2) ด้านน้ำดื่ม/น้ำใช้ 3) ด้านการศึกษา 4) ด้านรายได้และอาชีพ 5) ด้านความปลอดภัย 6) ด้านกลุ่มเปราะบาง 7) ด้านความเดือดร้อนที่ประชาชนไม่สามารถแก้ไขด้วยตนเองได้

ด้านที่ 1

ด้านที่อยู่อาศัย

ด้านที่ 2

ด้านน้ำดื่ม/น้ำใช้

ด้านที่ 3

ด้านการศึกษา

ด้านที่ 4

ด้านรายได้และอาชีพ

ด้านที่ 5

ด้านความปลอดภัย

ด้านที่ 6

ด้านกลุ่มเปราะบาง

ด้านที่ 7

ด้านความเดือดร้อนที่ไม่สามารถแก้ไขด้วยตนเองได้

ซึ่งปัญหาทั้ง 7 ด้าน ของระบบ ThaiQM ครอบคลุมเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ (SDGs) โดยระบบ ThaiQM นั้น ประกอบด้วยประเภทปัญหา 7 ด้าน และข้อคำถามตามแบบสำรวจปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน 35 คำถาม ซึ่งมีความครอบคลุมปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนเพิ่มเติมจากระบบ TPMAP ที่มีเกณฑ์ตัวชี้วัดเพียง 5 ด้าน 17 ตัวชี้วัด ซึ่งวิเคราะห์มาจากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) จำนวน 17 คำถาม

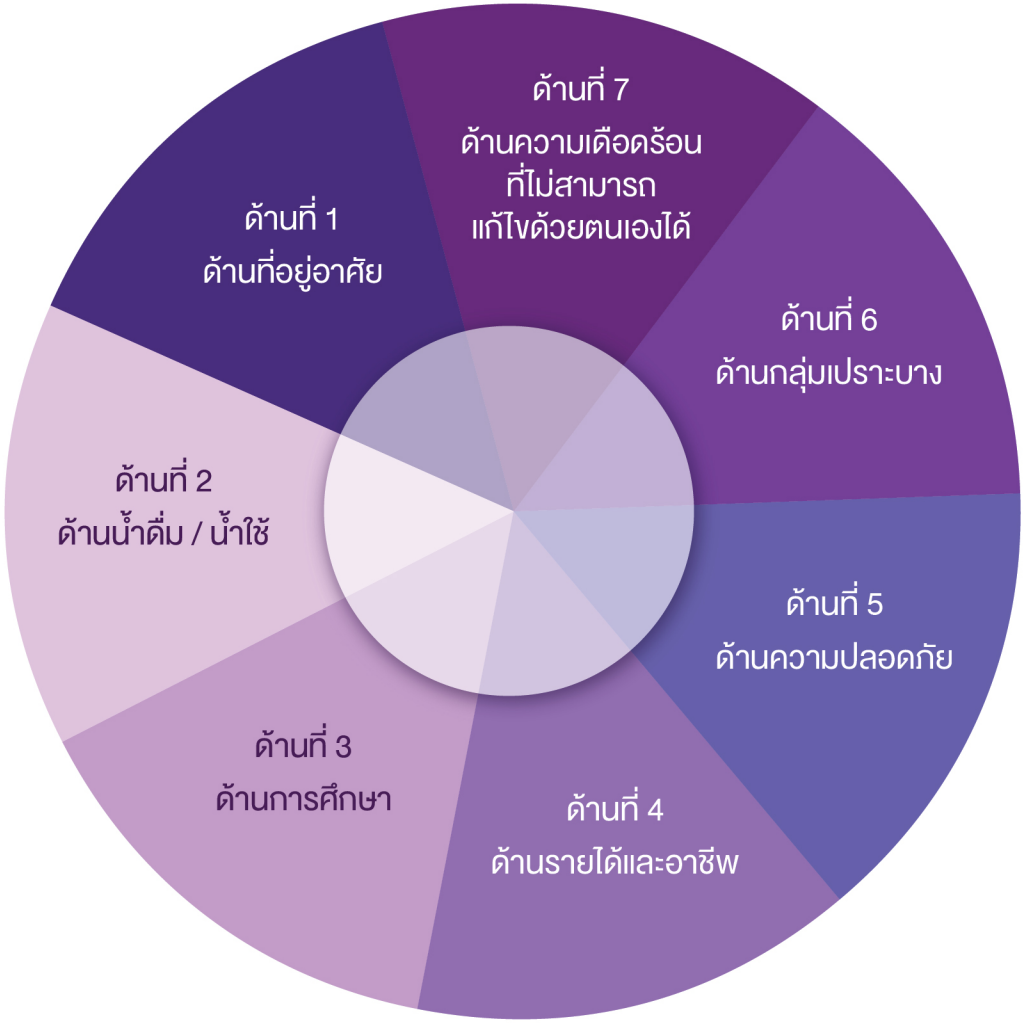
ด้านที่ 7
ด้านความเดือดร้อน
ที่ไม่สามารถ
แก้ไขด้วยตนเองได้
ด้านที่ 1
ด้านที่อยู่อาศัย
ด้านที่ 6
ด้านกลุ่มเปราะบาง
ด้านที่ 2
ด้านน้ำดื่ม / น้ำใช้
ด้านที่ 5
ด้านความปลอดภัย
ด้านที่ 3
ด้านการศึกษา
ด้านที่ 4
ด้านรายได้และอาชีพ

1. ไม่มีบ้านอยู่
2. บ้านมีสภาพชำรุด / ทรุดโทรม
3. ไม่มีส้วม
4. มีส้วม แต่ไม่ถูกสุขลักษณะ

5. ไม่มีน้ำสะอาดดื่มอย่างเพียงพอตลอดปี
6. ไม่มีน้ำสะอาดใช้อย่างเพียงพอตลอดปี
7. ที่บ้านได้รับผลกระทบจากมลพิษ เช่น ฝุ่นละอองขนาดเล็ก ขยะ น้ำเสีย ฯลฯ

8. มีเด็กอายุ 3-5 ปี ไม่ได้เข้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
9. มีเด็กอายุ 6-14 ปี ไม่ได้เรียนชั้นประถม / มัธยมศึกษาตอนต้น
10. มีคนในครอบครัวเรียนจบ ม.3 และไม่ได้เรียนต่อ
11. มีคนในครอบครัวไม่สามารถอ่าน เขียน ภาษาไทยได้
12. มีคนในครอบครัวไม่สามารถคิดเลขอย่างง่ายได้

13. มีคนวัยทำงานในครอบครัวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อปี ต่ำกว่า 40,000 บาท
14. มีคนอายุ 15-59 ปี ไม่มีอาชีพและรายได้
15. มีคนอายุ 60 ปีขึ้นไป ไม่มีอาชีพและรายได้
16. ไม่มีเงินออม

17. ไม่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
18. ได้รับผลกระทบจากปัญหายาเสพติด

19. มีผู้ป่วยโรคเรื้อรังไม่ได้รับการดูแล ช่วยเหลือ
20. มีผู้ป่วยติดเตียงไม่ได้รับการดูแล ช่วยเหลือ
21. มีผู้พิการไม่ได้รับการดูแล ช่วยเหลือ
22. มีผู้สูงอายุไม่ได้รับการดูแล ช่วยเหลือ
23. ไม่สามารถไปรับบริการที่โรงพยาบาลได้

24. มีคนในบ้านไม่มีบัตรประชาชน
25. บ้านที่อยู่อาศัยไม่มีบ้านเลขที่
26. ไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน หมู่บ้าน / ชุมชนที่สำรวจ
27. ไม่มีทางเข้าบ้าน
28. ไม่มีไฟฟ้าใช้
29. ไม่มีประปาใช้
30. มีคนในบ้านเป็นหนี้นอกระบบ

31. มีคนในบ้านถูกหลอกลวงไปทำงานต่างประเทศ
32. มีคนในบ้านถูกหลอกลวง ถูกโกง
33. มีคนในบ้านไม่ได้รับความเป็นธรรม
34. ไม่มีเอกสารสิทธิ์ที่ดินทำกิน (มีที่ดินทำกิน แต่ไม่มีเอกสารสิทธิ์)
35. อื่นๆ

วสช.สมุนไพรรวมมิตรชุมชนบ้านเขียะ

นอกจากนี้ เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินการเพื่อขจัดความยากจนและพัฒนาคนทุกช่วงวัยอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านระบบ ThaiQM ปี พ.ศ. 2565 กระทรวงมหาดไทย โดยการบูรณาการความร่วมมือจากกรม และรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงมหาดไทย ได้จัดทำโครงการ "อำเภอนำร่อง บำบัดทุกข์ บำรุงสุข" แบบบูรณาการและสร้างนักขับเคลื่อนยุทธศาสตร์นำการเปลี่ยนแปลงกระทรวงมหาดไทย (Change Agents for Strategic Transformation : CAST) ขึ้น เพื่อเอื้อหนุนการทำงานของนายอำเภอ ในฐานะ "นายกรัฐมนตรีอำเภอ" ในการขจัดความยากจนและพัฒนาคนทุกช่วงวัยอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการบำบัดทุกข์ บำรุงสุข โดยทำให้ประชาชนมีความทุกข์น้อยลง มีความสุขเพิ่มขึ้นอย่างยั่งยืนที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ (UN Sustainable Development Goals : UN SDGs)

“การตัดเสื้อให้พอดีตัว”

นำข้อมูลปัญหาที่ได้จากการสำรวจมาวิเคราะห์หาแนวทางการแก้ปัญหาให้เหมาะสมกับปัญหาของแต่ละครัวเรือน โดยให้ทุกจังหวัดใช้ข้อมูลจาก ThaiQM โดยใช้แนวปฏิบัติ 4 ท คือ ทัศนคติ ทักษะ ทรัพยากร และทางออก เป็นหลักปฏิบัติในการแก้ไขปัญหา

“เคาะประตูบ้านทุกหลัง”

เพื่อการแก้ปัญหาความยากจนแบบพุ่งเป้าแต่ละครัวเรือน กำหนดให้อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ร่วมกับทีมปฏิบัติการประจำตำบล กำนัน ผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ เป็นผู้ดำเนินการสำรวจข้อมูลการขจัดความยากจน และพัฒนาคนทุกช่วงวัยอย่างยั่งยืน

02

การขับเคลื่อนการดำเนินงาน

กระทรวงมหาดไทยโดยกรมการปกครองได้นำระบบ ThaiQM ซึ่งเดิมเป็นระบบที่ใช้เพื่อรายงานข้อมูลผู้เดินทางเข้าหมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรน่า 2019 (โควิด-19) มาพัฒนาเป็นระบบที่ใช้ในการสำรวจปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนเพิ่มเติม โดยกำหนดให้มีการสำรวจปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนแบบ “เคาะประตูบ้านทุกหลังคาเรือน” เพื่อให้ทราบสภาพปัญหาความเดือดร้อนที่แท้จริงของประชาชน

แนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานของศูนย์อำนวยการขจัดความยากจนและพัฒนาคนทุกช่วงวัยอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (ศจพ.) ในระดับพื้นที่ ผ่านระบบ ThaiQM

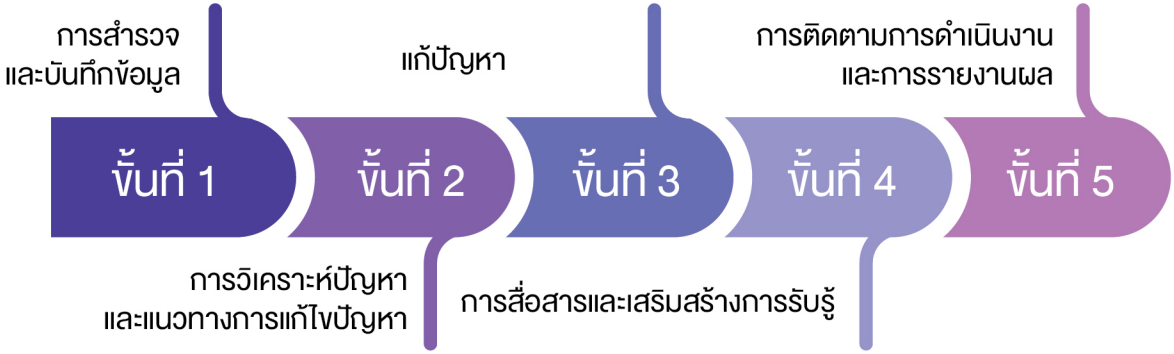

1. การสำรวจและบันทึกข้อมูล

1.1 ดำเนินการพัฒนาระบบ ThaiQM เพื่อใช้ในการสำรวจและบันทึกข้อมูล โดยกำหนดให้มีการสำรวจปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนจำนวน 7 มิติ ประกอบด้วย มิติที่อยู่อาศัย มิติน้ำดื่ม/น้ำใช้ มิติการศึกษา มิติรายได้และอาชีพ มิติความปลอดภัย มิติกลุ่มเปราะบาง และมิติอื่นๆ ซึ่งเป็นปัญหาความเดือดร้อนที่ประชาชนไม่สามารถแก้ไขปัญหาด้วยตนเองได้

1.2 กำหนดให้อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ร่วมกับ ทีมปฏิบัติการประจำตำบล กำนัน ผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ เป็นผู้ดำเนินการสำรวจข้อมูลการขจัดความยากจนและพัฒนาคนทุกช่วงวัยอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านระบบ ThaiQM ตามแนวทางที่กำหนด โดยมีนายอำเภอ ปลัดอำเภอ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ทำการศึกษาทำความเข้าใจคู่มือการเข้าใช้งานระบบการสำรวจข้อมูลครัวเรือน ขจัดความยากจนและพัฒนาคนทุกช่วงวัยอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านระบบ ThaiQM เพื่อให้คำปรึกษา แนะนำการใช้งานให้แก่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)

2. การวิเคราะห์ปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหา

ประสานงานและบูรณาการความร่วมมือกับ 7 ภาคีเครือข่าย ซึ่งประกอบด้วย ภาคราชการ ภาควิชาการ ภาคศาสนา ภาคเอกชน ภาคประชาชน ภาคประชาสังคม และภาคสื่อสารมวลชน เพื่อวิเคราะห์สภาพปัญหาของแต่ละครัวเรือน โดยร่วมกันหาแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ยั่งยืน เหมาะสมกับครัวเรือน และตรงตามสภาพปัญหา **(ตัดเสื้อพอดีตัว)** โดยใช้แนวปฏิบัติ **4 ท** คือ **ทัศนคติ ทักษะ ทรัพยากร** และ **ทางออก** เป็นหลักปฏิบัติในการแก้ไขปัญหา

3. การแก้ไขปัญหา

กำชับให้อำเภอ ทีมปฏิบัติการประจำตำบล ทีมพี่เลี้ยง ติดตาม ดูแลให้คำปรึกษา ให้แก่ครัวเรือนยากจนเป้าหมายอย่างใกล้ชิด (Intensive Care) และเร่งด่วน โดยกำหนดเป็น "วาระของอำเภอ" เมื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาแล้วเสร็จให้บันทึกข้อมูลผลการแก้ไขปัญหาในระบบ ThaiQM

4. การสื่อสารและเสริมสร้างการรับรู้

กำหนดให้อำเภอประชาสัมพันธ์และสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องให้กับประชาชนทราบเกี่ยวกับการดำเนินโครงการการแก้ไขปัญหาความยากจนอย่างถูกต้อง เพื่อนำไปสู่การสร้างการรับรู้และความร่วมมือในระดับพื้นที่

5. การติดตามการดำเนินงานและการรายงานผล

มีการวางระบบติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงานสำรวจและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนอย่างใกล้ชิด โดยกระทรวงมหาดไทย ได้กำหนดให้มีการกำกับและติดตามผลการดำเนินงาน ดังนี้

(1) ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย กำกับ ติดตาม ภาพรวม

(2) ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง กำกับ ติดตาม ปลัดจังหวัด นายอำเภอ

(3) ผู้ว่าราชการจังหวัด กำกับ ติดตาม นายอำเภอ

สำหรับการรายงานผลความคืบหน้า จะมีการสรุปข้อมูลความคืบหน้าผลการดำเนินงานจากระบบ ThaiQM เป็นประจำทุกวัน โดยรายงานผลต่อผู้บังคับบัญชาและผู้ปฏิบัติงานในทุกระดับ

นายเลบี จออะ
ศจพ.

6. กรอบระยะเวลาการดำเนินงาน

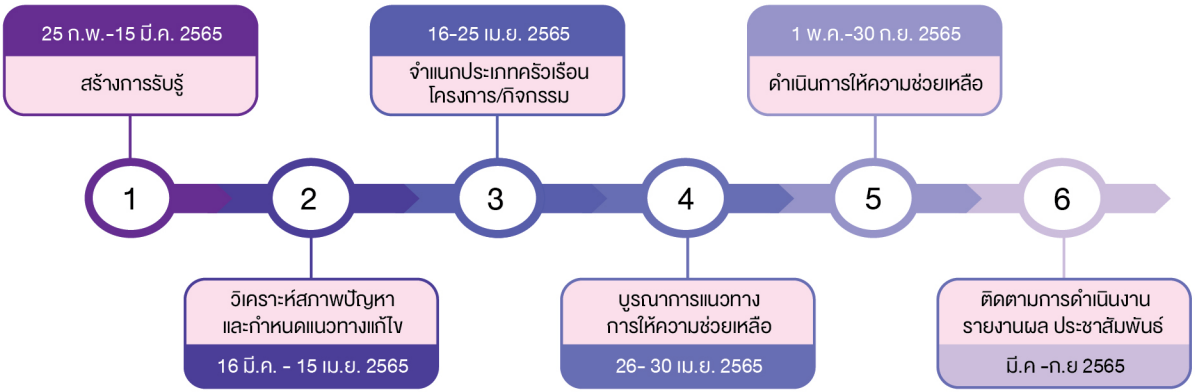

7. เป้าหมายการดำเนินงาน

ประชาชนที่ได้รับการสำรวจว่ามีปัญหาความเดือดร้อนในด้านต่าง ๆ ใน 7 มิติ ตามระบบ ThaiQM คือด้านบ้าน/ที่อยู่อาศัย ด้านน้ำดื่ม/น้ำใช้ ด้านการศึกษา ด้านรายได้และอาชีพ ด้านความปลอดภัย ด้านกลุ่มเปราะบาง และด้านกลุ่มความเดือดร้อนที่ไม่สามารถแก้ไขด้วยตนเองได้ ได้รับการแก้ปัญหาความเดือดร้อนและมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน

“การแก้ไขปัญหาความยากจนมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาทของทีมพี่เลี้ยงที่จะต้องเข้าไปดูแลครัวเรือนเป้าหมายอย่างใกล้ชิด

การแก้ไขปัญหาความยากจนแบบพุ่งเป้าจะมาช่วยดูแลประชาชนตามสภาพปัญหาเป็นรายครัวเรือน เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขต่อไป”

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

03

รายงานผลการดำเนินงาน

ผลการสำรวจปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน ผ่านระบบ Thai QM

ภาพรวม

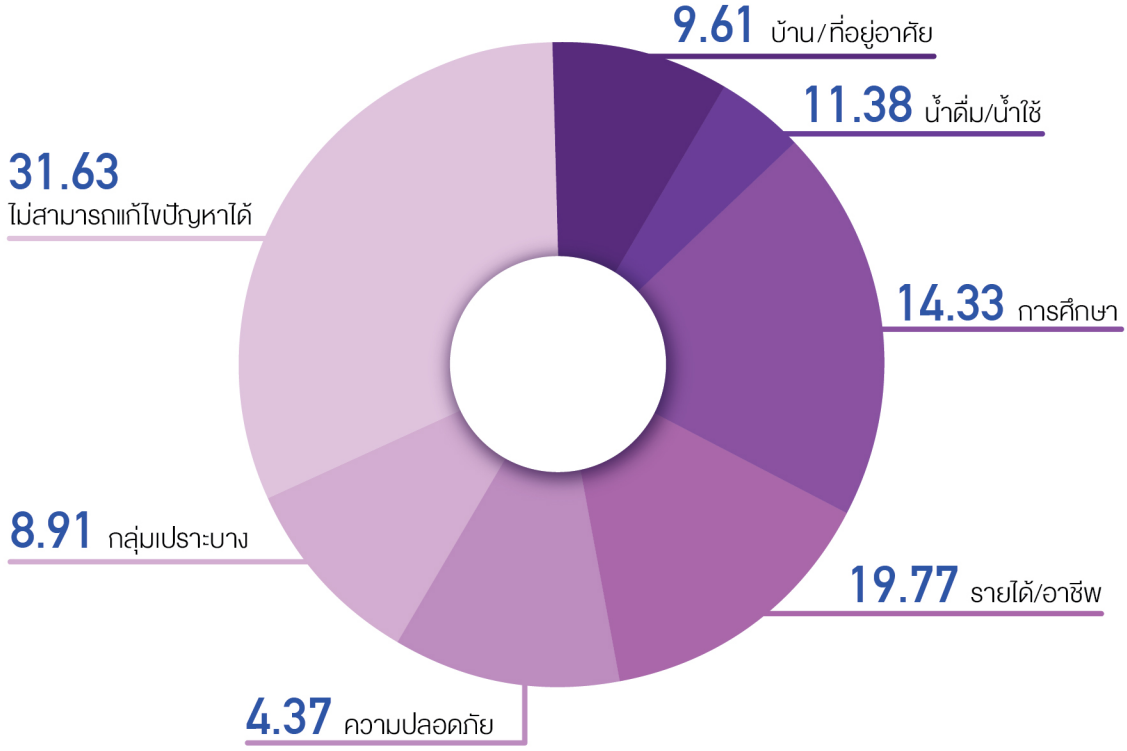

จากการสำรวจปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในระบบ ThaiQM เป็นรายครัวเรือนที่มีอยู่จริงทั้งสิ้น จำนวน 14,562,655 ครัวเรือน พบว่ามีครัวเรือนที่เผชิญปัญหาความเดือดร้อนในมิติต่างๆ (7 มิติ คือ บ้าน/ที่อยู่อาศัย น้ำดื่ม/น้ำใช้ การศึกษา รายได้และอาชีพ ความปลอดภัย กลุ่มเปราะบาง และกลุ่มความเดือดร้อนที่ไม่สามารถแก้ไขด้วยตนเองได้) จำนวน 3,810,466 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 26.17 และไม่พบปัญหาจำนวน 10,752,189 ครัวเรือน

ผลการสำรวจปัญหาที่ครัวเรือนประสบปัญหาเรียงตามลำดับมากไปน้อยดังนี้

พบว่าปัญหาที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อนมากที่สุดคือ มิติปัญหากลุ่มความเดือดร้อนที่ประชาชนไม่สามารถแก้ไขด้วยตนเองได้ รองลงมาคือ มิติปัญหารายได้และอาชีพ มิติปัญหาการศึกษา มิติปัญหาน้ำดื่ม/น้ำใช้ มิติปัญหาบ้าน/ที่อยู่อาศัย มิติปัญหากลุ่มเปราะบาง และมิติปัญหาความปลอดภัย

โดยพบว่า**มิติปัญหากลุ่มความเดือดร้อนที่ประชาชนไม่สามารถแก้ไขด้วยตนเองได้มีจำนวนมากที่สุด** มีประชาชนได้รับความเดือดร้อนจำนวน 3,928,855 ปัญหา **คิดเป็นร้อยละ 31.63 ของจำนวนปัญหาทั้งหมด** ได้รับการแก้ไขปัญหาแล้ว 2,079,415 ปัญหา คิดเป็นร้อยละ 52.93 ของปัญหากลุ่มความเดือดร้อนที่ประชาชน ไม่สามารถแก้ไขด้วยตนเองได้ รองลงมาคือ **มิติปัญหารายได้และอาชีพ** จำนวน 2,456,356 ปัญหา **คิดเป็นร้อยละ 19.77 ของจำนวนปัญหาทั้งหมด** ได้รับการแก้ไขปัญหาแล้ว 1,493,798 ปัญหา คิดเป็นร้อยละ 60.81 ของปัญหารายได้และอาชีพ **มิติปัญหาการศึกษา** จำนวน 1,779,977 ปัญหา **คิดเป็นร้อยละ 14.33 ของจำนวนปัญหาทั้งหมด** ได้รับการแก้ไขปัญหาแล้ว 1,011,525 คิดเป็นร้อยละ 56.83 ของปัญหาการศึกษา **มิติปัญหาน้ำดื่ม/น้ำใช้** จำนวน 1,412,541 ปัญหา **คิดเป็นร้อยละ 11.38 ของจำนวนปัญหาทั้งหมด** ได้รับการแก้ไขปัญหาแล้ว 804,238 คิดเป็นร้อยละ 56.94 ของปัญหาด้านน้ำดื่ม/น้ำใช้ **มิติปัญหาบ้าน/ ที่อยู่อาศัย** จำนวน 1,193,265 ปัญหา **คิดเป็น ร้อยละ 9.61 ของจำนวนปัญหาทั้งหมด** ได้รับการแก้ไขปัญหาแล้ว 689,324 ปัญหา คิดเป็นร้อยละ 57.77 ของปัญหาด้านบ้าน/ที่อยู่อาศัย **มิติปัญหากลุ่มเปราะบาง** จำนวน 1,106,386 ปัญหา **คิดเป็นร้อยละ 8.91 ของจำนวนปัญหาทั้งหมด** ได้รับการแก้ไขปัญหาแล้ว 612,160 คิดเป็นร้อยละ 55.33 ของปัญหากลุ่มเปราะบาง และ**มิติปัญหาความปลอดภัย** จำนวน 543,216 ปัญหา **คิดเป็นร้อยละ 4.37 ของจำนวนปัญหาทั้งหมด** ได้รับการแก้ไขปัญหาแล้ว 302,460 ปัญหา คิดเป็นร้อยละ 55.68 ของปัญหาปลอดภัย

รายละเอียดแสดงดังแผนภูมิ

ตารางแสดงผลการแก้ไขปัญหาเรียงตามลำดับ (หน่วย : ปัญหา)

ประเด็นปัญหา	จำนวนปัญหาที่พบ	จำนวนปัญหาที่แก้ไขได้	ร้อยละ	ลำดับ
1. ด้านที่อยู่อาศัย	1,193,265	689,324	57.77	2
2. ด้านน้ำดื่ม / น้ำใช้	1,412,541	804,238	56.94	3
3. ด้านการศึกษา	1,779,977	1,011,525	56.83	4
4. ด้านรายได้และอาชีพ	2,456,356	1,493,798	60.81	1
5. ด้านความปลอดภัย	543,216	302,460	55.68	5
6. ด้านกลุ่มเปราะบาง	1,106,386	621,160	55.33	6
7. ด้านความเดือดร้อนที่ไม่สามารถแก้ไขด้วยตนเองได้	3,928,855	2,079,415	52.93	7
รวม	12,420,596	6,992,920	56.30	

แผนภูมิแสดงร้อยละจำนวนปัญหาที่ได้รับการแก้ไขในรายมิติต่างๆ

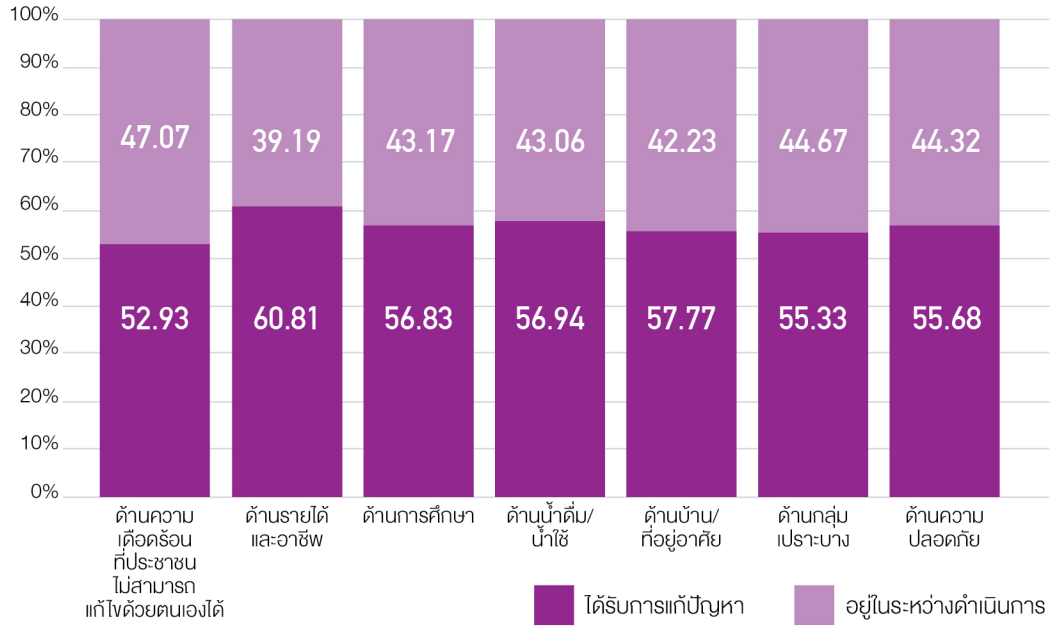

ผลการดำเนินการสำรวจปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในระบบ ThaiQM

ครัวเรือนทะเบียนราษฎร์
ณ มีนาคม 2565

24,634,827
ครัวเรือน

(จากฐานข้อมูลของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย)
*ไม่รวมครัวเรือนในกรุงเทพมหานคร

ครัวเรือนที่ได้รับการสำรวจในระบบ ThaiQM
14,562,655 ครัวเรือน

ครัวเรือนพบปัญหา
3,810,466 ครัวเรือน
คิดเป็นร้อยละ **26.17** ของครัวเรือนที่สำรวจ

12,420,596 ปัญหา

แก้ไขปัญหาแล้ว
2,766,113 ครัวเรือน
คิดเป็นร้อยละ **72.59** ของจำนวนครัวเรือนที่แก้ไขปัญหาแล้ว

6,992,920 ปัญหา
คิดเป็นร้อยละ **56.30** ของจำนวนปัญหาที่แก้ไขแล้ว

มิติที่ 1 บ้าน/ที่อยู่อาศัย (รายปัญหา)

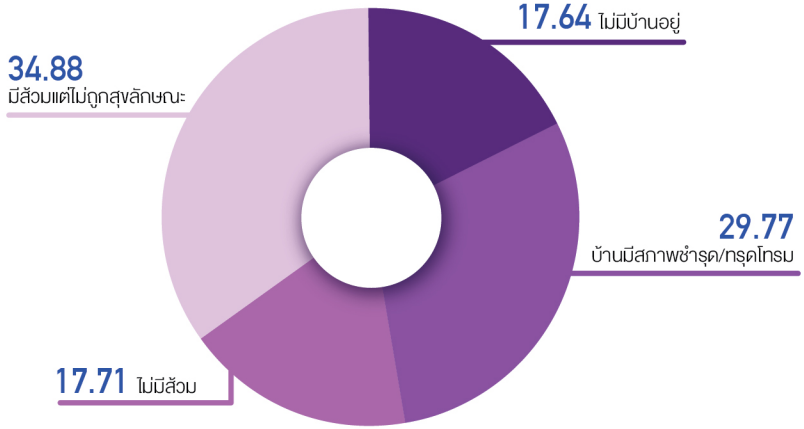

แผนภูมิแสดงร้อยละจำนวนปัญหาที่ได้รับการแก้ไขในมิติบ้าน/ที่อยู่อาศัย

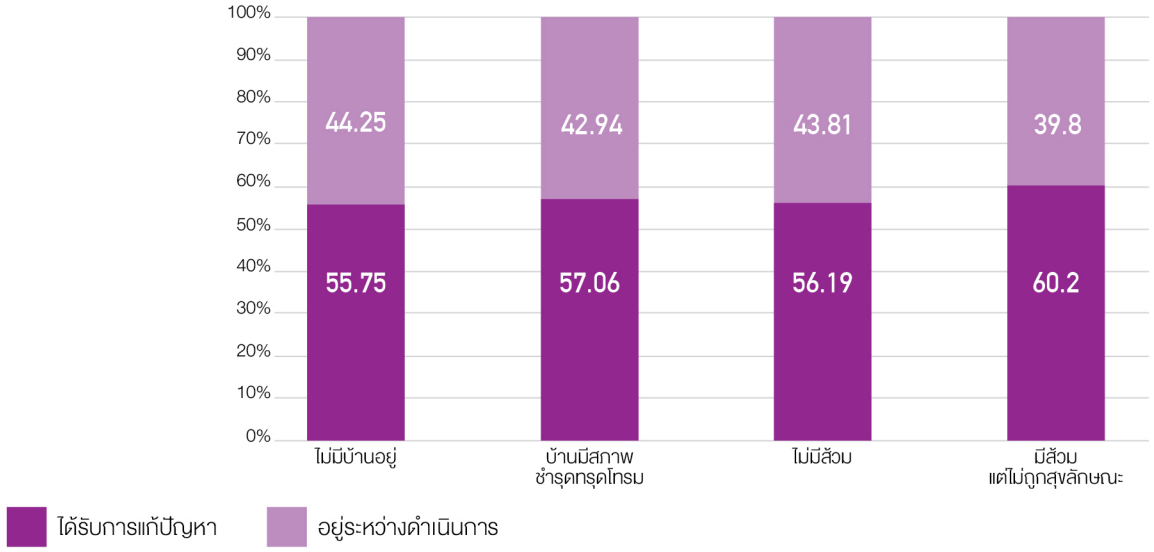

ครอบครัว

มิติที่ 2 น้ำดื่ม/น้ำใช้ (รายปัญหา)

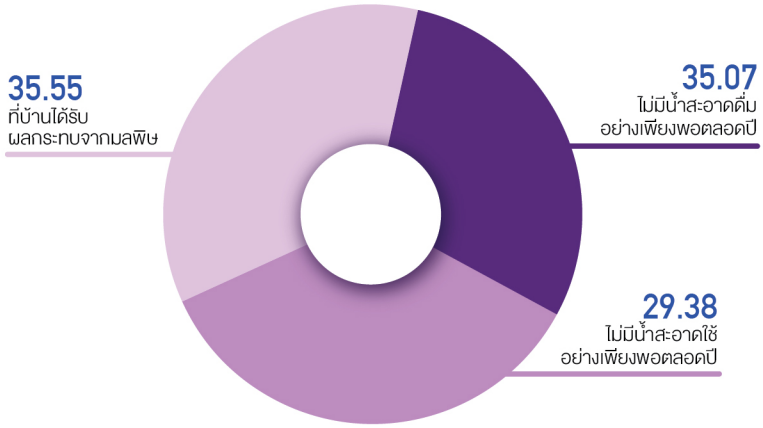

แผนภูมิแสดงร้อยละจำนวนปัญหาที่ได้รับการแก้ไขในด้านน้ำดื่ม/น้ำใช้

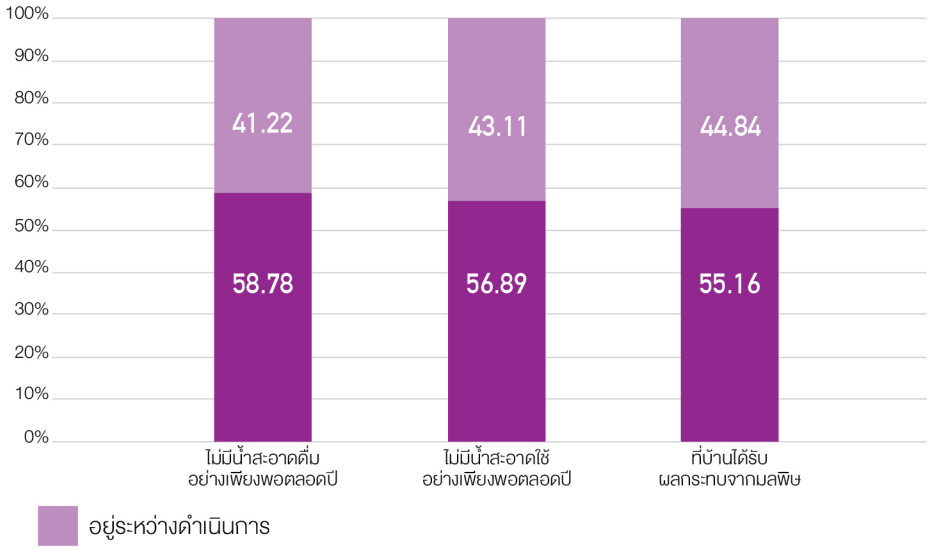

มิติที่ 3 การศึกษา (รายปัญหา)

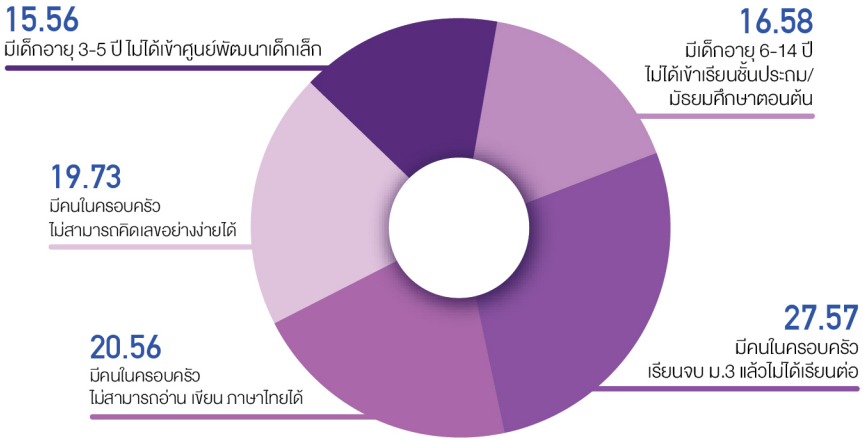

แผนภูมิแสดงร้อยละจำนวนปัญหาที่ได้รับการแก้ไขด้านการศึกษา

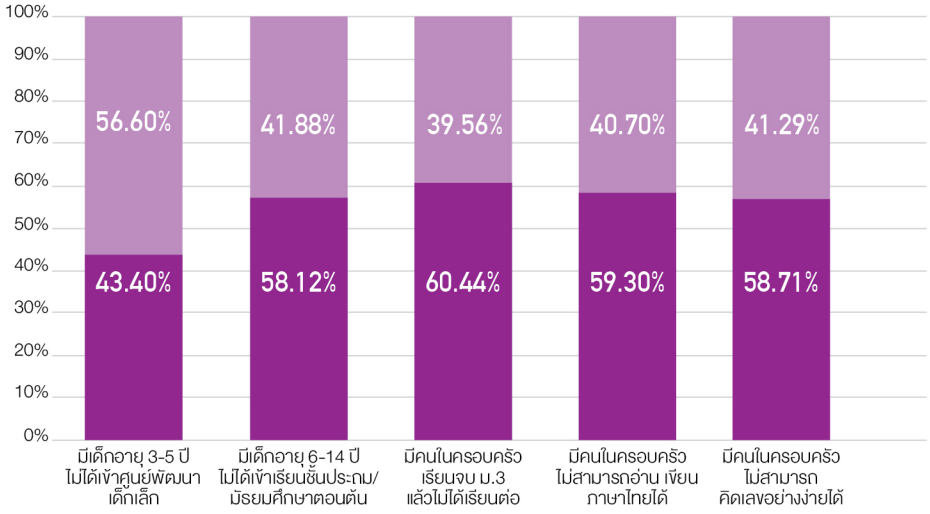

มิติที่ 4 ด้านรายได้/อาชีพ (รายปัญหา)

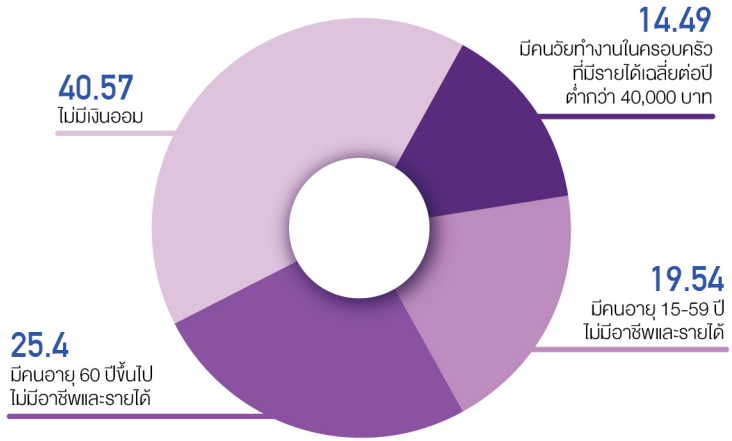

แผนภูมิแสดงร้อยละจำนวนปัญหาที่ได้รับการแก้ไขด้านรายได้/อาชีพ

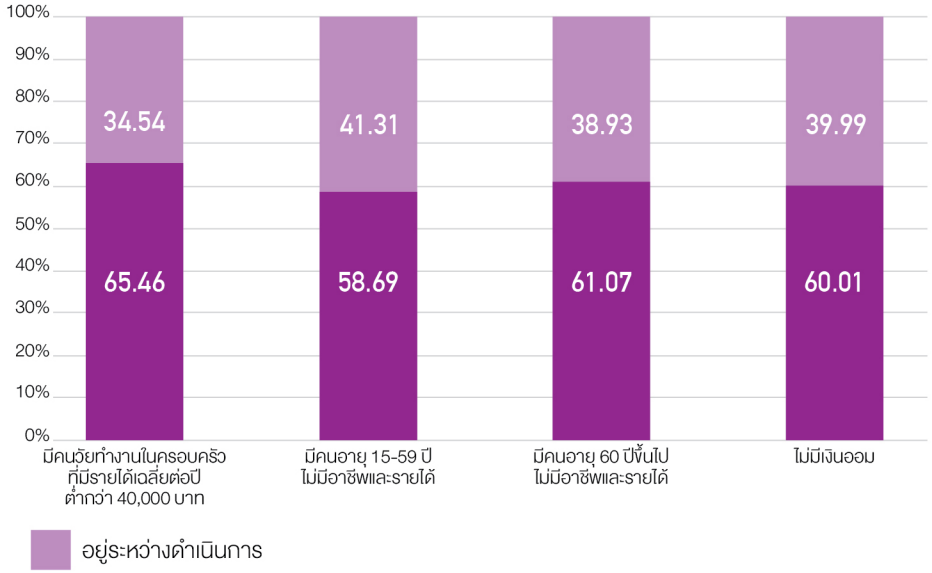

มิติที่ 5 ด้านความปลอดภัย (รายปัญหา)

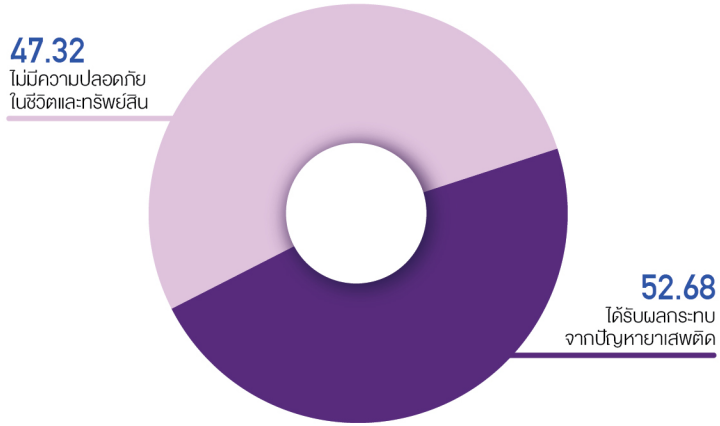

แผนภูมิแสดงร้อยละจำนวนปัญหาที่ได้รับการแก้ไขด้านความปลอดภัย

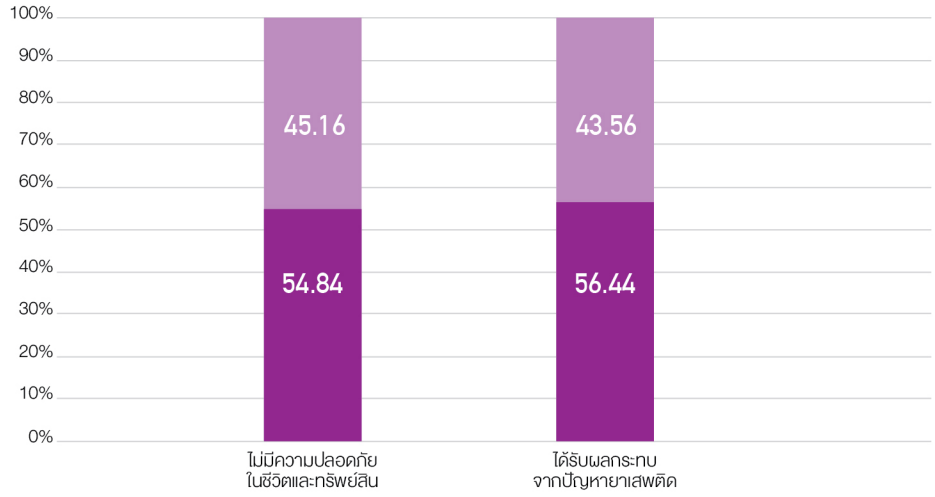

ศูนย์ฟื้นฟูสภาพทางสังคม
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองภัยศูนย์
ศูนย์คัดกรองและประเมิน
ความรุนแรงของการติดยาเสพติด
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองภัยศูนย์

มิติที่ 6 ด้านกลุ่มเปราะบาง (รายปัญหา)

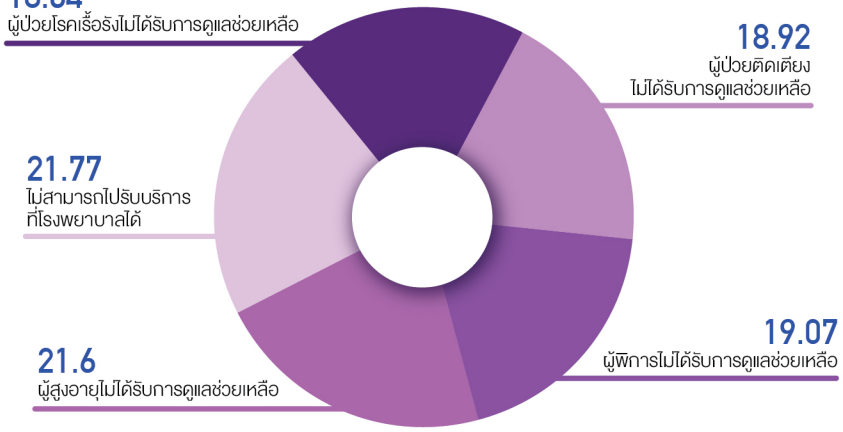

แผนภูมิแสดงจำนวนร้อยละจำนวนปัญหาที่ได้รับการแก้ไขด้านกลุ่มเปราะบาง

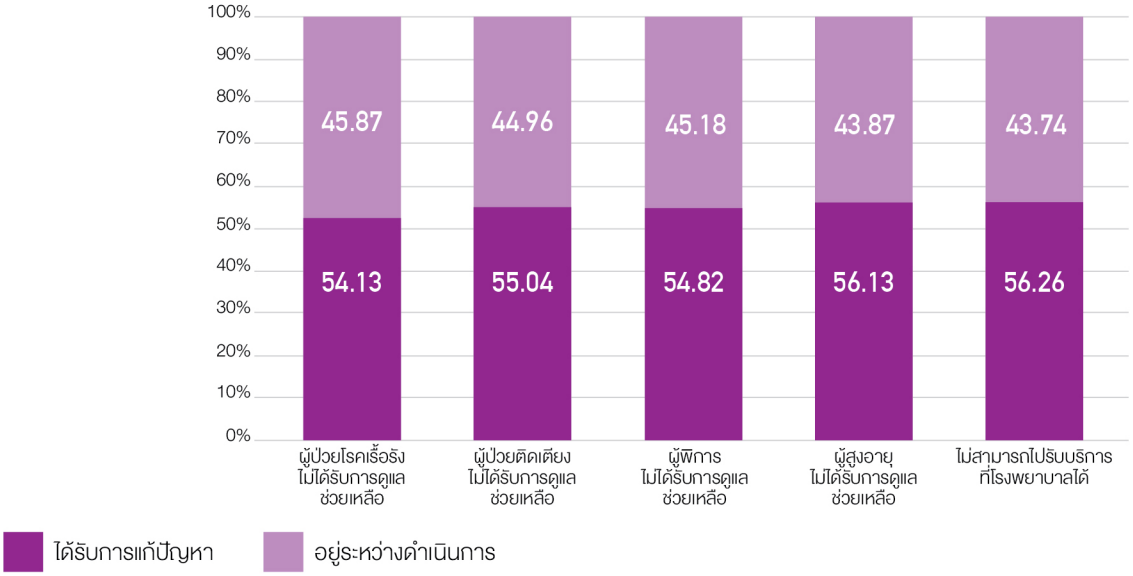

มิติที่ 7 ด้านปัญหาความเดือดร้อนที่ประชาชนไม่สามารถแก้ไขปัญหาด้วยตนเองได้ (รายปัญหา)

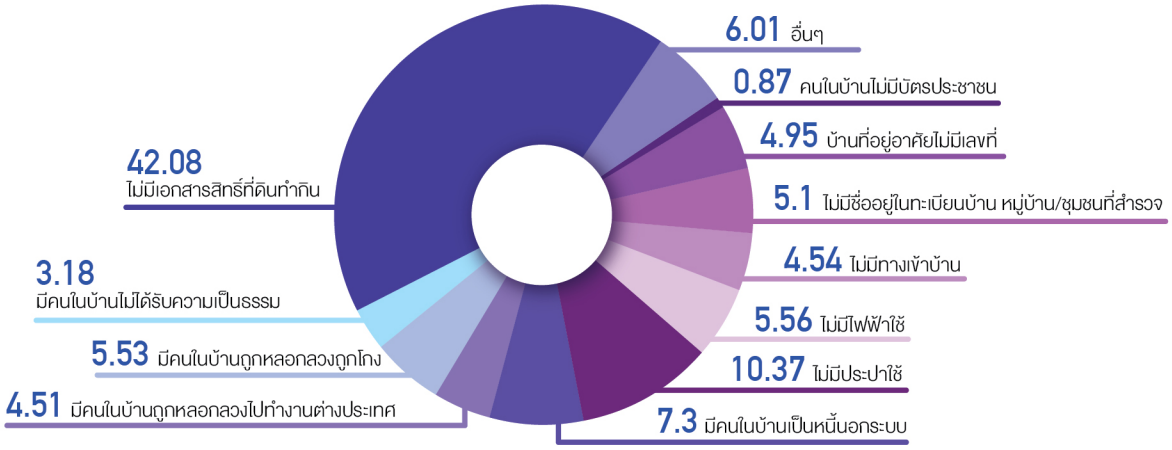

แผนภูมิแสดงจำนวนร้อยละจำนวนปัญหาที่ได้รับการแก้ไขด้านกลุ่มเปราะบาง

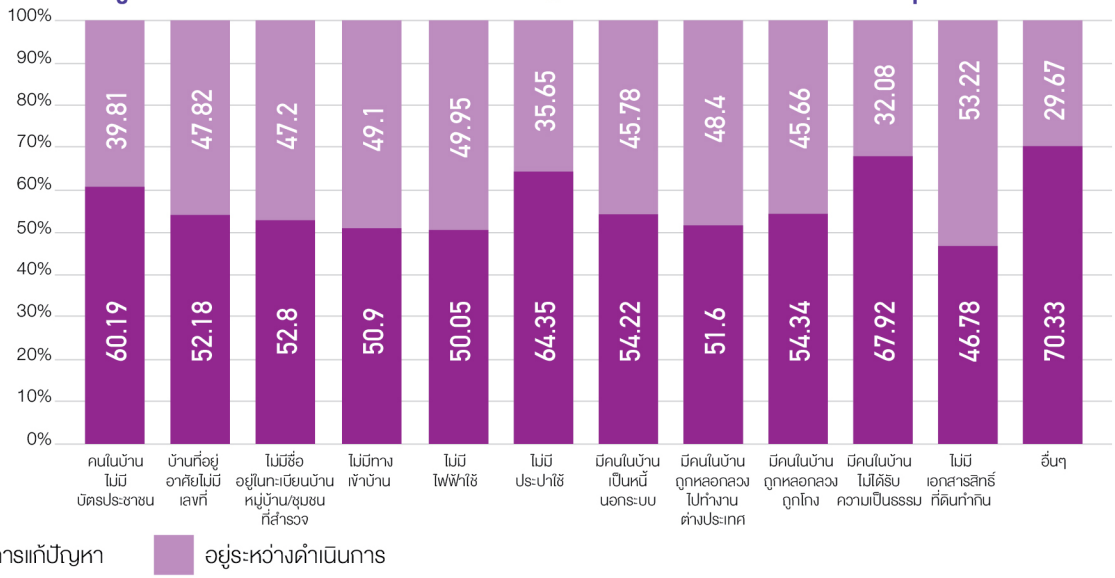

หน่วยบริการจัดทำบัตรประจำตัวประชาชน
(MOBILE UNIT)

สรุปผลการดำเนินงาน (รายจังหวัด)

ภาคเหนือ

เชียงใหม่	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 169,884 แก้ไขแล้ว **45,695** คิดเป็น **26.90%**
ลำพูน	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 41,087 แก้ไขแล้ว **33,389** คิดเป็น **81.26%**
ลำปาง	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 52,879 แก้ไขแล้ว **49,695** คิดเป็น **93.98%**
อุตรดิตถ์	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 36,054 แก้ไขแล้ว **32,321** คิดเป็น **89.65%**
แพร่	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 33,545 แก้ไขแล้ว **27,276** คิดเป็น **81.31%**
น่าน	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 63,492 แก้ไขแล้ว **45,695** คิดเป็น **62.79%**
พะเยา	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 42,660 แก้ไขแล้ว **41,230** คิดเป็น **96.58%**
เชียงราย	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 108,598 แก้ไขแล้ว **95,822** คิดเป็น **88.24%**
แม่ฮ่องสอน	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 46,861 แก้ไขแล้ว **22,921** คิดเป็น **48.91%**
นครสวรรค์	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 57,554 แก้ไขแล้ว **43,445** คิดเป็น **75.49%**
อุทัยธานี	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 19,051 แก้ไขแล้ว **16,970** คิดเป็น **89.08%**
กำแพงเพชร	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 30,541 แก้ไขแล้ว **18,747** คิดเป็น **61.38%**
ตาก	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 47,481 แก้ไขแล้ว **29,954** คิดเป็น **63.09%**
สุโขทัย	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 35,181 แก้ไขแล้ว **20,193** คิดเป็น **57.40%**
พิษณุโลก	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 59,226 แก้ไขแล้ว **44,873** คิดเป็น **75.77%**
พิจิตร	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 25,960 แก้ไขแล้ว **8,471** คิดเป็น **32.63%**
เพชรบูรณ์	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 71,291 แก้ไขแล้ว **55,073** คิดเป็น **77.25%**

หมายเหตุ : ข้อมูล ณ ธันวาคม 2565

สรุปผลการดำเนินงาน (รายจังหวัด)

ภาคใต้

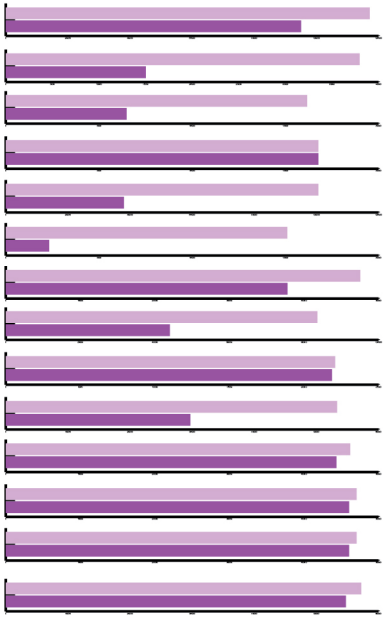

นครศรีธรรมราช	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 117,164 แก้ไขแล้ว **95,033** คิดเป็น **81.11%**
กระบี่	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 37,969 แก้ไขแล้ว **15,028** คิดเป็น **40.00%**
พังงา	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 16,169 แก้ไขแล้ว **6,480** คิดเป็น **40.08%**
ภูเก็ต	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 16,774 แก้ไขแล้ว **16,774** คิดเป็น **100%**
สุราษฎร์ธานี	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 100,643 แก้ไขแล้ว **38,035** คิดเป็น **37.79%**
ระนอง	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 15,101 แก้ไขแล้ว **2,322** คิดเป็น **15.38%**
ชุมพร	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 47,550 แก้ไขแล้ว **37,790** คิดเป็น **79.47%**
สงขลา	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 83,584 แก้ไขแล้ว **44,006** คิดเป็น **52.65%**
สตูล	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 22,088 แก้ไขแล้ว **21,879** คิดเป็น **99.05%**
ตรัง	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 53,324 แก้ไขแล้ว **29,692** คิดเป็น **55.68%**
พัทลุง	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 46,198 แก้ไขแล้ว **44,343** คิดเป็น **95.98%**
ปัตตานี	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 47,051 แก้ไขแล้ว **46,050** คิดเป็น **97.85%**
ยะลา	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 39,395 แก้ไขแล้ว **37,050** คิดเป็น **94.05%**
นราธิวาส	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 57,209 แก้ไขแล้ว **54,745** คิดเป็น **95.69%**

หมายเหตุ : ข้อมูล ณ ธันวาคม 2565

สรุปผลการดำเนินงาน (รายจังหวัด)

ภาคกลาง

ได้รับการแก้ไขแล้ว | จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา

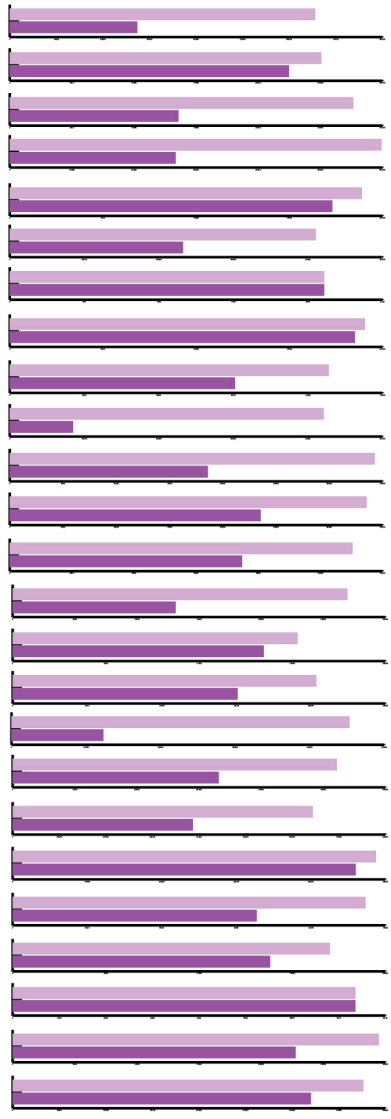

สมุทรปราการ	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 65,602	แก้ไขแล้ว **27,385**	คิดเป็น **41.74%**
นนทบุรี	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 25,090	แก้ไขแล้ว **22,480**	คิดเป็น **89.60%**
ปทุมธานี	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 27,658	แก้ไขแล้ว **13,578**	คิดเป็น **49.09%**
พระนครศรีอยุธยา	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 59,862	แก้ไขแล้ว **26,712**	คิดเป็น **44.62%**
อ่างทอง	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 18,896	แก้ไขแล้ว **17,314**	คิดเป็น **91.63%**
ลพบุรี	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 41,086	แก้ไขแล้ว **23,248**	คิดเป็น **56.58%**
สิงห์บุรี	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 2,110	แก้ไขแล้ว **2,110**	คิดเป็น **100%**
ชัยนาท	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 19,064	แก้ไขแล้ว **18,524**	คิดเป็น **97.17%**
สระบุรี	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 12,842	แก้ไขแล้ว **9,072**	คิดเป็น **70.64%**
ชลบุรี	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 41,133	แก้ไขแล้ว **8,498**	คิดเป็น **20.66%**
ระยอง	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 34,281	แก้ไขแล้ว **18,606**	คิดเป็น **54.27%**
จันทบุรี	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 33,513	แก้ไขแล้ว **23,576**	คิดเป็น **70.35%**
ตราด	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 11,036	แก้ไขแล้ว **7,483**	คิดเป็น **67.81%**
ฉะเชิงเทรา	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 26,940	แก้ไขแล้ว **13,118**	คิดเป็น **48.69%**
ปราจีนบุรี	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 15,294	แก้ไขแล้ว **13,469**	คิดเป็น **88.07%**
นครนายก	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 20,375	แก้ไขแล้ว **15,094**	คิดเป็น **74.08%**
สระแก้ว	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 45,344	แก้ไขแล้ว **12,317**	คิดเป็น **27.16%**
ราชบุรี	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 52,187	แก้ไขแล้ว **33,167**	คิดเป็น **63.55%**
กาญจนบุรี	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 64,435	แก้ไขแล้ว **38,688**	คิดเป็น **60.04%**
สุพรรณบุรี	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 48,742	แก้ไขแล้ว **46,021**	คิดเป็น **94.42%**
นครปฐม	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 14,202	แก้ไขแล้ว **9,821**	คิดเป็น **69.15%**
สมุทรสาคร	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 17,027	แก้ไขแล้ว **13,816**	คิดเป็น **81.14%**
สมุทรสงคราม	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 7,357	แก้ไขแล้ว **7,357**	คิดเป็น **100%**
เพชรบุรี	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 29,479	แก้ไขแล้ว **22,772**	คิดเป็น **77.25%**
ประจวบคีรีขันธ์	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 37,643	แก้ไขแล้ว **32,008**	คิดเป็น **85.03%**

หมายเหตุ : ข้อมูล ณ ธันวาคม 2565

สรุปผลการดำเนินงาน (รายจังหวัด)

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ได้รับการแก้ไขแล้ว | จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา

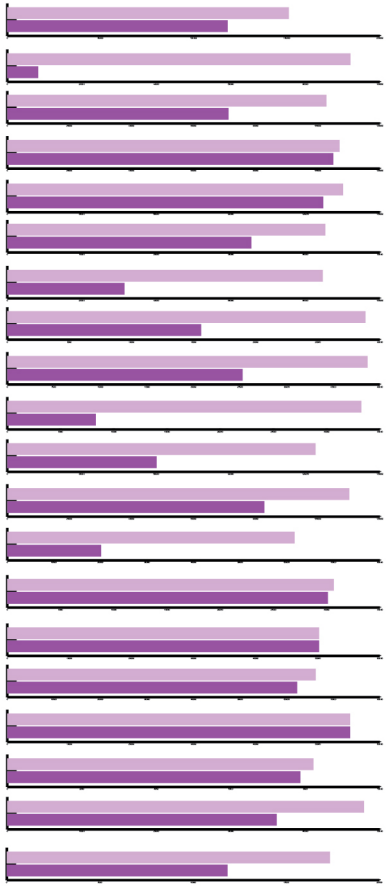

นครราชสีมา	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 151,088 แก้ไขแล้ว **118,264** คิดเป็น **78.27%**
บุรีรัมย์	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 92,074 แก้ไขแล้ว **8,292** คิดเป็น **9.01%**
สุรินทร์	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 102,780 แก้ไขแล้ว **71,256** คิดเป็น **69.33%**
ศรีสะเกษ	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 106,965 แก้ไขแล้ว **104,955** คิดเป็น **98.12%**
อุบลราชธานี	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 135,144 แก้ไขแล้ว **127,184** คิดเป็น **94.11%**
ยโสธร	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 42,670 แก้ไขแล้ว **32,750** คิดเป็น **76.75%**
ชัยภูมิ	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 84,639 แก้ไขแล้ว **31,443** คิดเป็น **37.15%**
อำนาจเจริญ	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 28,837 แก้ไขแล้ว **15,609** คิดเป็น **54.13%**
บึงกาฬ	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 38,664 แก้ไขแล้ว **25,256** คิดเป็น **65.32%**
หนองบัวลำภู	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 33,248 แก้ไขแล้ว **8,321** คิดเป็น **25.03%**
ขอนแก่น	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 124,082 แก้ไขแล้ว **60,139** คิดเป็น **48.47%**
อุดรธานี	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 110,128 แก้ไขแล้ว **82,770** คิดเป็น **75.16%**
เลย	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 61,687 แก้ไขแล้ว **20,157** คิดเป็น **32.68%**
หนองคาย	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 30,665 แก้ไขแล้ว **30,107** คิดเป็น **98.18%**
มหาสารคาม	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 50,199 แก้ไขแล้ว **50,199** คิดเป็น **100%**
ร้อยเอ็ด	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 66,225 แก้ไขแล้ว **62,212** คิดเป็น **93.94%**
กาฬสินธุ์	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 55,189 แก้ไขแล้ว **55,189** คิดเป็น **100%**
สกลนคร	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 8,214 แก้ไขแล้ว **7,826** คิดเป็น **95.28%**
นครพนม	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 57,862 แก้ไขแล้ว **36,150** คิดเป็น **62.48%**
มุกดาหาร	จำนวนครัวเรือนที่พบปัญหา 17,344 แก้ไขแล้ว **11,850** คิดเป็น **68.32%**

หมายเหตุ : ข้อมูล ณ ธันวาคม 2565

04

ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไข

1 ปัญหาที่เกิดการสำรวจ

1. การสื่อสารระหว่างองค์กร

- ชี้แจงแนวทางการดำเนินงาน แนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนในลักษณะ ถาม-ตอบ (Q&A) หรือ Infographics พร้อมทั้งจัดตั้ง Line Group เพื่อประสานการปฏิบัติระหว่างหน่วยงานได้อย่างรวดเร็ว
- มีหนังสือซักซ้อมแนวทางการดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ

2. การประมวลข้อมูลของเซิร์ฟเวอร์ (Server) ระบบ ThaiQM

- ศูนย์สารสนเทศเพื่อการบริหารงานปกครอง จัดระบบเซิร์ฟเวอร์ออกเป็นภาคตามลักษณะภูมิประเทศ เพื่อให้เกิดความรวดเร็วในการตอบสนองของเว็บไซต์

3. ความแม่นยำของข้อมูลที่ได้จากการสำรวจปัญหา

- เน้นย้ำการสร้างความเข้าใจให้กับบุคลากร
- ใช้กลไกภาคีเครือข่ายในการร่วมสำรวจปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความแม่นยำ น่าเชื่อถือ

4. ความสับสนของแบบสำรวจสภาพปัญหาในระบบ ThaiQM

- ชี้แจงแนวทางการตอบคำถามในแบบสำรวจอย่างชัดเจน ในลักษณะ ถาม-ตอบ (Q&A) หรือ Infographics รวมทั้งตอบปัญหาผ่าน Line Group

5. ความสามารถของบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในการบันทึกข้อมูลลงระบบในเว็บไซต์

6. ความทับซ้อนของพื้นที่

- บูรณาการภาคส่วนต่าง ๆ โดยแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบกันเป็นส่วน ๆ

2 ปัญหาจากการดำเนินการ

1. ปัญหาเกินกว่าอำนาจหน้าที่หรือศักยภาพในการแก้ไขปัญหาของอำเภอ

- เนื่องจากเป็นปัญหาระดับนโยบาย เกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน ปัญหาข้อกฎหมาย หรืองบประมาณ และต้องได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกหน่วยงาน ให้เลือกบันทึกลงในช่อง "ไม่สามารถแก้ไขได้ในระดับอำเภอ" ในระบบ ThaiQM เพื่อส่งต่อไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2. ปัญหาบางกรณีไม่มีหน่วยงานรับผิดชอบระดับอำเภอ

- ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งการหน่วยงานดังกล่าว ในระดับจังหวัดเข้าร่วมประชุมกับอำเภอเพื่อหารือแนวทางแก้ไขปัญหา

3. ปัญหาไม่สามารถแก้ไขได้โดยทันที

- มีการติดตามประเมินผลจนกว่าปัญหาจะได้รับการแก้ไข
- ปรับเปลี่ยนไปใช้วิธีการแก้ไขปัญหาอื่นที่มีประสิทธิภาพมากกว่าแทน

4. ปัญหาความร่วมมือในการแก้ไขจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- นายอำเภอในฐานะนายกรัฐมนตรีของอำเภอหาแนวร่วมภาคีเครือข่ายอื่นในการร่วมแก้ไขปัญหาหรือหาแนวทางอื่นในการแก้ไขปัญหา

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของการดำเนินงานขจัดความยากจน และพัฒนาคนทุกช่วงวัยอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยระบบ ThaiQM

จุดแข็ง (S)trengths

- เป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนแก้ไขปัญหาความยากจน สู่การปฏิบัติในระดับพื้นที่และมีกลไก /ภาคีเครือข่ายการแก้ไขปัญหาความยากจนที่กว้างขวางครอบคลุมถึงระดับพื้นที่และใกล้ชิดประชาชน
- มีอำนาจหน้าที่ในการบูรณาการแผนงาน/โครงการ/งบประมาณส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น ทำให้มีบทบาทในการกำหนดทิศทางการแก้ไขปัญหาความยากจนในระดับพื้นที่
- ระบบการทำงานมีความเข้มแข็งเป็นมืออาชีพ และเป็นที่ยอมรับของภาคส่วนต่าง ๆ

จุดอ่อน (W)eaknesses

- ขาดการสื่อสารระหว่างองค์กร (ส่วนกลางกับส่วนภูมิภาค)
- ขาดความชัดเจนและขาดการซักซ้อมแนวทางปฏิบัติในการสำรวจและการเข้าใช้ระบบ ThaiQM
- ปัญหาบางกรณีต้องอาศัยระยะเวลาไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้โดยทันที หากมีการโยกย้าย\เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน อาจทำให้เกิดความไม่ต่อเนื่อง และไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ในที่สุด
- ระบบ ThaiQM มีความไม่เสถียรหากต้องบันทึกข้อมูลจำนวนมากลงระบบ
- แบบสำรวจสภาพปัญหาในระบบ ThaiQM มีความไม่ชัดเจนในบางข้อคำถาม
- บุคลากรผู้บันทึกข้อมูลในบางพื้นที่ค่อนข้างสูงอายุ ไม่มีความคล่องแคล่วในด้านเทคโนโลยี ทำให้การบันทึกข้อมูลล่าช้า

โอกาส (O)pportunities

- รัฐบาลให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาความยากจนและการบูรณาการการแก้ไขปัญหาความยากจน
- นโยบายแก้ไขปัญหาความยากจน เป็นนโยบายเร่งด่วนของรัฐ ทำให้ประชาชนมีส่วนช่วยสนับสนุนการบันทึกข้อมูลให้สำเร็จได้ด้วยดี
- พัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่(การบันทึกข้อมูลลงในระบบ ThaiQM) ในการบริหารงานภาครัฐและการบริการประชาชน
- รัฐบาล สังคม และประชาชนมีความเชื่อมั่น และความไว้วางใจต่อระบบ ThaiQM ในการแก้ไขปัญหาความยากจน

ภัยคุกคาม (T)hreats

- ไม่ได้รับความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ปัญหาบางกรณีไม่มีหน่วยงานระดับอำเภอ
- ปัญหาบางประการเกินกว่าอำนาจหน้าที่หรือศักยภาพของอำเภอ
- บางพื้นที่มีความทับซ้อนกัน ทำให้แยกกลุ่มเป้าหมายในการบันทึกข้อมูลได้ยาก

กลยุทธ์ TOWS Matrix ของการดำเนินงานขจัดความยากจน และพัฒนาคนทุกช่วงวัยอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยระบบ ThaiQM

SO
กลยุทธ์เชิงรุก

(ใช้จุดแข็งร่วมกับโอกาส)

- กรมการปกครองต้องเน้นย้ำนโยบายแก้ไขปัญหาความยากจนให้มีความเป็นรูปธรรมและเป็นเชิงประจักษ์ เนื่องจากเป็นหน่วยงานที่รัฐบาลไว้วางใจ
- กรมการปกครองเป็นหน่วยงานที่มีความเข้มแข็งและมีความเป็นมืออาชีพ บุคลากรสามารถปรับตัวและใช้เทคโนโลยีเพื่อการแก้ไขปัญหาความยากจนได้ (ThaiQM)
- รัฐบาล หน่วยงานภาครัฐและเอกชน ให้ความสำคัญและให้ความร่วมมือกับการดำเนินงานขจัดความยากจน

WO
กลยุทธ์เชิงแก้ไข

(ใช้โอกาสลดจุดอ่อน)

- เนื่องจากเป็นวาระสำคัญของชาติ ดังนั้นกรมการปกครองสามารถที่จะ
- ขอเงินงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลเพื่อปรับปรุงระบบ ThaiQM ให้มีเสถียรภาพ และจัดอบรมบุคลากรในการบันทึกข้อมูล
- จัดระบบการบริหารส่วนกลางให้สามารถเป็นศูนย์ประสานข้อมูลจากส่วนภูมิภาคเพื่อนำข้อมูลส่งต่อเพื่อให้ภาคส่วนอื่นๆ แก้ไขในระดับกระทรวง

ST
กลยุทธ์เชิงป้องกัน

(ใช้จุดแข็งรับมืออุปสรรค)

- ส่งเสริมให้บุคลากรทำงานร่วมกับภาคีเครือข่ายในการแก้ไขปัญหาความยากจน
- ถอดบทเรียนจากความสำเร็จจากอำเภออื่นจังหวัดอื่นๆ เพื่อเป็นแบบอย่างในการแก้ไขปัญหาความยากจน/การบันทึกข้อมูลในระบบ
- บูรณาการร่วมมือการแก้ไขปัญหาความยากจนระหว่างอำเภอ/จังหวัดที่อยู่ติดกัน เพื่อแบ่งปันทรัพยากรร่วมกัน

WT
กลยุทธ์เชิงรับ

(แก้ไขจุดอ่อนและเลี่ยงอุปสรรค)

- เน้นย้ำให้ความสำคัญกับนโยบาย โดยให้ทุกภาคส่วนทำความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของการร่วมมือการแก้ไขปัญหา
- ให้บุคลากรที่มีความสามารถในการบันทึกข้อมูลเป็นพี่เลี้ยงในการลงพื้นที่และบันทึกข้อมูลให้กับบุคลากรที่ยังขาดทักษะการใช้งานระบบให้ส่วนภูมิภาค/จังหวัด/อำเภอเขียนแผนการการดำเนินงานเพื่อขอรับงบประมาณจากรัฐบาลในการแก้ไขปัญหา

หมู่บ้าน
มิตรสัมพันธ์
น้ำเจ็ดน
กลางทาง

“ทำให้ดีเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องครอบคลุมทุกพื้นที่”

ด้วยการทำงานร่วมกับภาคีเครือข่าย ทั้ง 7 ภาคี พร้อมทั้งสนับสนุนการพัฒนาหน่วยงานอื่นๆ ทั้งด้านการเกษตร ศิลปวัฒนธรรม การพัฒนาอาชีพ ฯลฯ รวมถึงการพัฒนาคนในทุกมิติ ทุกช่วงวัย ให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้อย่างยั่งยืน โดยการน้อมนำเอาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ให้เหมาะสม

นายสุทธิพงษ์ จุลเจริญ
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

05 BEST PRACTICE

มิติที่ 1 อำเภอวังจันทร์ จังหวัดระยอง

โครงการ “คนวังจันทร์ ไม่ทิ้งกัน”

ข้อ 2 บ้านมีสภาพชำรุด/ทรุดโทรม | ข้อ 3 ไม่มีส้วม | ข้อ 4 มีส้วมแต่ไม่ถูกสุขลักษณะ

ที่ทำการปกครองอำเภอวังจันทร์ จังหวัดระยอง ร่วมกับภาคีเครือข่ายที่เข้าร่วมโครงการ ส่วนราชการ ภาคเอกชน องค์กรต่าง ๆ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เหล่ากาชาดจังหวัดระยอง และ จิตอาสา ในพื้นที่ ดำเนินโครงการ “คนวังจันทร์ ไม่ทิ้งกัน” ช่วยเหลือครัวเรือนที่ได้รับความเดือดร้อนด้านที่อยู่อาศัยมีสภาพชำรุด ทรุดโทรม ไม่มีส้วม มีส้วมแต่ไม่ถูกสุขลักษณะ ให้มีการปรับปรุงซ่อมแซมที่อยู่อาศัย ห้องน้ำ และมอบเครื่องอุปโภค บริโภค

วิธีการดำเนินการ

1. สำรวจ วิเคราะห์สภาพปัญหาความเดือดร้อนในพื้นที่อำเภอวังจันทร์ จังหวัดระยอง
2. บูรณาการร่วมกับภาคีเครือข่ายส่วนราชการ ภาคเอกชน องค์กรต่าง ๆ ผู้นำท้องที่/ท้องถิ่น จิตอาสา ร่วมสนับสนุนงบประมาณในการให้ความช่วยเหลือ จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ก่อสร้าง สำหรับซ่อมแซมที่อยู่อาศัย โดยกองทุน “คนวังจันทร์ ไม่ทิ้งกัน”
3. ดำเนินการโดยอาศัยกลไกเครือข่ายในพื้นที่อำเภอวังจันทร์ จังหวัดระยอง ให้ความช่วยเหลือกลุ่มบ้าน/ที่อยู่อาศัย

ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

ครัวเรือนในพื้นที่อำเภอวังจันทร์ จังหวัดระยอง มีบ้านและมีห้องน้ำที่ถูกสุขลักษณะ

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

1. ภาคเอกชน และองค์กรต่าง ๆ ในพื้นที่ ให้การสนับสนุนงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ซ่อมแซม ที่อยู่อาศัย และห้องน้ำ
2. หน่วยงานภาครัฐสนับสนุนแรงงาน เช่น ทหาร กองอาสารักษาดินแดน หรือจิตอาสา ในการดำเนินการโครงการฯ

โครงการนี้ สามารถแก้ไขปัญหา SDGs ในข้อ

อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง

มิติที่ 1

โครงการ “ใส่ใจทุกข์สุข ทุกครัวเรือน”

ข้อ 2 บ้านมีสภาพชำรุด/ทรุดโทรม

ข้อ 3 ไม่มีส้วม

ข้อ 4 มีส้วม แต่ไม่ถูกสุขลักษณะ

7 ภาคีเครือข่ายที่เข้าร่วมโครงการ ได้แก่ ภาครัฐ, ภาคศาสนา, ภาคเอกชน, ภาคสื่อสารมวลชน, ภาควิชาการ, ภาคประชาชน และภาคประชาสังคม

วิธีการดำเนินการ

1. ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจากภาคีเครือข่าย 7 ภาคี ที่ร่วมรับผิดชอบโครงการเพื่อวางแผนการดำเนินงาน
2. ประสานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ดำเนินการสำรวจ ออกแบบ และประมาณการ
   - บ้านที่ชำรุด/ทรุดโทรม ของผู้ยากไร้ จำนวน 23 ครัวเรือน
   - ห้องน้ำ (ส้วม) สำหรับบ้านของผู้ยากไร้ จำนวน 1 ครัวเรือน
   - ห้องน้ำ (ส้วม) ที่ชำรุด/ทรุดโทรม ของผู้ยากไร้ จำนวน 3 ครัวเรือน
3. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการสร้าง
   - บ้านที่ชำรุด/ทรุดโทรม ของผู้ยากไร้ จำนวน 23 ครัวเรือน
   - ห้องน้ำ (ส้วม) สำหรับบ้านของผู้ยากไร้ จำนวน 1 ครัวเรือน
   - ห้องน้ำ (ส้วม) ที่ชำรุด/ทรุดโทรม ของผู้ยากไร้ จำนวน 3 ครัวเรือน
4. ดำเนินการสร้าง
   - บ้านที่ชำรุด/ทรุดโทรม ของผู้ยากไร้ จำนวน 23 ครัวเรือน
   - ห้องน้ำ (ส้วม) สำหรับบ้านของผู้ยากไร้ จำนวน 1 ครัวเรือน
   - ห้องน้ำ (ส้วม) ที่ชำรุด/ทรุดโทรม ของผู้ยากไร้ จำนวน 3 ครัวเรือน
5. ติดตามประเมินผล

ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

คุณภาพชีวิตของผู้ด้อยโอกาสตามระบบ ThaiQM มีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

การระดมความร่วมมือจากหน่วยงานภาคีต่าง ๆ มาดำเนินโครงการเพื่อความสำเร็จของโครงการ ทั้งหน่วยงานที่เป็นภารกิจโดยตรงและบทบาทในการสนับสนุน เห็นได้จากการดำเนินการก่อสร้างหรือซ่อมแซมโดยขอความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐที่มีแรงงาน เช่น ทหาร กองอาสารักษาดินแดน และจิตอาสา ร่วมดำเนินการ

โครงการนี้ สามารถแก้ไขปัญหา SDGs ในข้อ

มิติที่ 2

อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

โครงการ ลำห้วยพระคือ สายน้ำแห่งชีวิต ฟื้นเศรษฐกิจชุมชน

ข้อ 6 ไม่มีน้ำสะอาดใช้อย่างเพียงพอตลอดปี

ที่ทำการปกครองอำเภอเมืองขอนแก่น ได้รับการคัดเลือกเป็นตัวแทนจังหวัดขอนแก่น ให้เข้าร่วมโครงการอำเภอนำร่อง "บำบัดทุกข์ บำรุงสุข" แบบบูรณาการ และสร้างนักขับเคลื่อนยุทธศาสตร์นำการเปลี่ยนแปลง และได้รับการคัดเลือกให้เป็นตัวแทนกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ผ่านการนำเสนอโครงการ "ลำห้วยพระคือ สายน้ำแห่งชีวิต ฟื้นเศรษฐกิจชุมชน" ประกอบด้วย 8 โครงการย่อย ได้แก่ 1) โครงการการกำจัดผักตบชวา 2) โครงการบำบัดน้ำเสียด้วยผักตบชวาและลูกบอลจุลินทรีย์ 3) โครงการบ้านนี้รักษ์น้ำ 4) โครงการบ่อบำบัดน้ำเสียแหลมผักเบี้ยที่หนองเลิงเปลือย 5) ปลูกผักสวนครัว (รั้วกินได้) 6) โครงการผักตบชวาสร้างรายได้ 7) โครงการส่งเสริมการตลาดจำหน่ายผลผลิตของชุมชน 8) สร้างฐานเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีใหม่ โดยบูรณาการภาคีเครือข่ายในพื้นที่เป็นฐานในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงและศาสตร์พระราชาสู่ความยั่งยืน

วิธีการดำเนินการ

1. สำรวจความต้องการในพื้นที่ในการวางแผนกิจกรรม
2. จัดประชุม/วางแผนการจัดกิจกรรม
3. จัดทำโครงการเสนอ/อนุมัติโครงการ
4. ประสานงาน และดำเนินการแจ้งกลุ่มเป้าหมายรับทราบ วัน เวลา สถานที่ในการดำเนินการ
5. ดำเนินการจัดกิจกรรมตามโครงการ
6. นิเทศติดตามผลการจัดกิจกรรม
7. สรุปและรายงานผลการดำเนินโครงการ

ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

1. ประชาชนในพื้นที่มีรายได้เพิ่มขึ้นจากการดำเนินโครงการ
2. เกษตรกรได้รับผลผลิตแปลงนาข้าวที่เคยถูกน้ำท่วมซ้ำซากและในปีนี้ไม่ได้รับความเสียหายจากอุทกภัยพายุโนรู
3. ที่อยู่อาศัยในพื้นที่น้ำท่วมซ้ำซาก ในพื้นที่ตำบลพระลับ ในปีนี้ไม่ได้รับความเสียหายจากอุทกภัยพายุโนรู
4. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดีขึ้นจากปัญหามลพิษด้านสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน มีสุขภาพกาย สุขภาพจิตดีขึ้น
5. เกิดชุมชนเกื้อกูลเศรษฐกิจฐานรากมีความเข็มแข็ง
6. สถิติการร้องเรียนปัญหาทางสังคมของศูนย์ดำรงธรรมอำเภอ/ศูนย์ไกล่เกลี่ยชุมชน/คณะกรรมการหมู่บ้าน ของพื้นที่ตำบลพระลับลดลง

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

บูรณาการร่วมกับภาคีเครือข่าย ได้แก่ ส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้นำท้องที่ ผู้นำท้องถิ่น ภาคเอกชน และภาคีเครือข่ายกลุ่มต่าง ๆ ในการขับเคลื่อนการดำเนินโครงการฯ

โครงการนี้ สามารถแก้ไขปัญหา SDGs ในข้อ

อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี

มิติที่ 2

โครงการ Care คลอง Care คุณ

ข้อ 6 ไม่มีน้ำสะอาดใช้อย่างเพียงพอตลอดปี

"โครงการ Care คลอง Care คุณ ช่วยให้การระบายน้ำและการบริหารจัดการน้ำ มีประสิทธิภาพมากขึ้น ป้องกันปัญหาน้ำขัง น้ำเสีย อุทกภัย ภัยแล้ง ลดความเสียหายทางเศรษฐกิจของกลุ่มอาชีพต่าง ๆ

ทีมอำเภอไทรน้อย ประกอบด้วย ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่ตั้งในพื้นที่ เทศบาลตำบลไทรน้อย องค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่ง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน วัดไทรใหญ่ วัดไทรน้อย สถานศึกษาในพื้นที่ คณะกรรมการพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอไทรน้อย ประชาชนริมคลอง ประชาชนจิตอาสา และภาคเอกชน ดำเนินการขุดลอกคลองพระพิมลซึ่งมีสภาพตื้นเขิน มีดินเลน ขยะ และผักตบชวาหนาแน่น ทำให้การระบายน้ำ ไม่สะดวก เกิดปัญหาน้ำเน่าเสีย ส่งผลให้น้ำทิ้งจากบ้านเรือนชุมชนริมน้ำและฝนที่ตกลงมาในพื้นที่ระบายน้ำได้ไม่ดีเท่าที่ควร เพื่อประโยชน์ในการระบายน้ำ ทางอำเภอและเครือข่ายดำเนินการโดยใช้เครื่องจักรกลขุดลอกดิน ระยะทาง 5.1 กิโลเมตร

วิธีการดำเนินการ

1. กิจกรรม Kick off รวมพลคน Care คลอง
2. กิจกรรมขุดลอกคลองพระพิมล
3. กิจกรรมระดมพลังประชาชนจัดเก็บผักตบชวาและวัชพืช

ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

มูลค่าทางเศรษฐกิจ

1. มีพื้นที่ได้รับประโยชน์โดยตรง 12,000 ไร่ พื้นที่ป้องกันน้ำท่วมได้ 7,000 ไร่ (ข้อมูลจากสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (สทนช.)
2. มูลค่ารายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น
3. การระบายน้ำและการบริหารจัดการน้ำมีประสิทธิภาพมากขึ้น ป้องกันปัญหาน้ำขัง น้ำเสีย อุทกภัย ภัยแล้ง ลดความเสียหายทางเศรษฐกิจของกลุ่มอาชีพต่าง ๆ

มูลค่าทางสังคม

1. ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของแหล่งน้ำ มีความหวงแหน และมีส่วนร่วมในการช่วยกันดูแลรักษาแหล่งน้ำ
2. ระบบนิเวศอุดมสมบูรณ์ สภาพแวดล้อมน่าอยู่ สะอาด ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
3. สังคมมีความเข้มแข็ง มั่นคง ปลอดภัย นำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

การดำเนินโครงการ Care คลอง Care คุณ ประสบความสำเร็จได้ด้วยการตั้งทีมอำเภอไทรน้อย ประกอบด้วย ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่ตั้งในพื้นที่ เทศบาลตำบลไทรน้อย องค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่ง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน วัดไทรใหญ่ วัดไทรน้อย สถานศึกษาในพื้นที่ คณะกรรมการพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอไทรน้อย ประชาชนริมคลอง ประชาชนจิตอาสา และภาคเอกชน ดำเนินการขุดลอกคลองพระพิมลจนประสบความสำเร็จ สร้างคุณภาพชีวิตในด้านน้ำสะอาดและการสุขาภิบาลให้กับประชาชนในพื้นที่

โครงการนี้ สามารถแก้ไขปัญหา SDGs ในข้อ

1 จัดความยากจน

6 น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล

11 เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

มิติที่ 3 อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี

โครงการศูนย์พัฒนาทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร อำเภอยะหริ่ง

ข้อ 8 มีเด็กอายุ 3-5 ปี ไม่ได้เข้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ข้อ 9 มีเด็กอายุ 6-14 ปี ไม่ได้เรียนชั้นประถม/มัธยมศึกษาตอนต้น

ข้อ 10 มีคนในครอบครัวเรียนจบ ม.3 และไม่ได้เรียนต่อ

ข้อ 11 มีคนในครอบครัวไม่สามารถอ่าน เขียนภาษาไทยได้

ที่ทำการปกครองอำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี ดำเนินโครงการศูนย์พัฒนาทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร โครงการสานฝันเพื่อน้องด้อยโอกาสในพื้นที่ โครงการส่งเสริมโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษา "พาน้องกลับมาเรียน" และโครงการส่งเสริมการรู้หนังสือ ร่วมกับภาคีเครือข่าย ได้แก่ ศจพ.อ.ยะหริ่ง, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1, ส่วนราชการ, ภาคเอกชน, ผู้นำชุมชน, ผู้นำศาสนา, ผู้นำท้องที่ และผู้นำท้องถิ่นในอำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี

วิธีการดำเนินการ

1. สำรวจความต้องการในพื้นที่เพื่อวางแผนกิจกรรม
2. จัดประชุม/วางแผนการจัดกิจกรรม
3. จัดทำโครงการเสนอ/อนุมัติโครงการ
4. ประสานงานและดำเนินการแจ้งให้กลุ่มเป้าหมายรับทราบวันเวลา และสถานที่ในการดำเนินการและประสานผู้เกี่ยวข้อง
5. ดำเนินการจัดกิจกรรมตามโครงการ
6. นิเทศติดตามผลการจัดกิจกรรม
7. สรุปและรายงานผลดำเนินโครงการ

ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

1. เด็กอายุ 4-7 ปี มีทักษะด้านภาษา เช่น ทักษะการฟัง การพูด และการอ่านภาษาไทยได้ถูกต้อง
2. สร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับเด็กด้อยโอกาสในพื้นที่
3. ผู้เรียนที่หลุดออกจากระบบการศึกษาสามารถกลับเข้าสู่ระบบการศึกษา ได้รับการศึกษาจนจบการศึกษาภาคบังคับ หรือการศึกษานอกระบบในขั้นพื้นฐานอย่างมีคุณภาพ

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

โครงการส่งเสริมโอกาส ความเสมอภาคและความเท่าเทียมทางการศึกษา สามารถดำเนินการให้ประสบความสำเร็จได้ด้วยการตรวจสอบวิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียนที่หลุดออกจากระบบการศึกษาก่อนที่จะมาดำเนินการติดตามผู้เรียนและดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ รวมถึงมีการประสานดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและภาคีเครือข่ายในพื้นที่ และในท้ายที่สุดมีการสรุปและรายงานผลการดำเนินงานให้ ศจพ.อ.ยะหริ่งและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับทราบ

โครงการนี้ สามารถแก้ไขปัญหา SDGs ในข้อ

4 การศึกษาที่มีคุณภาพ

10 ลดความเหลื่อมล้ำ

โครงการเพิ่มทักษะด้านอาชีพแก่นักเรียนที่ไม่ได้เรียนต่อหลังจบการศึกษาภาคบังคับ รุ่นที่ 1 ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

ข้อ 10 มีคนในครอบครัวเรียนจบ ม.3 และไม่ได้เรียนต่อ

สำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงานยโสธร อำเภอเมืองยโสธร ดำเนินการประสานกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ครัวเรือนที่มีเด็กนักเรียนที่ไม่ได้เรียนต่อหลังจบการศึกษาภาคบังคับ ในปีการศึกษา 2565 ซึ่งมีความพร้อมและสมัครใจที่จะเข้ารับการฝึกอาชีพ ณ สถานประกอบการภาคีเครือข่าย เข้ารับการอบรมสร้างความรู้ความเข้าใจ เพื่อนำไปประกอบอาชีพในอนาคต

วิธีการดำเนินการ

1. สำรวจความต้องการในพื้นที่เพื่อวางแผนกิจกรรม
2. จัดประชุม/จัดทำโครงการเสนอ/อนุมัติโครงการ
3. ประสานกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ครัวเรือนที่มีเด็กนักเรียนที่ไม่ได้เรียนต่อหลังจบการศึกษาภาคบังคับ ในปีการศึกษา 2565
4. ประสานงานและดำเนินการแจ้งให้กลุ่มเป้าหมายรับทราบวันเวลา และสถานที่ในการดำเนินการ
5. ดำเนินการจัดกิจกรรมตามโครงการ
6. สรุปและรายงานผลดำเนินโครงการ

ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

นักเรียนที่ไม่ได้เรียนต่อหลังจบการศึกษาภาคบังคับ ในปีการศึกษา 2565 มีความพร้อมและมีความเข้าใจในการฝึกอาชีพ ณ สถานประกอบการ สามารถประกอบอาชีพได้ตามความรู้ความสามารถ

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

1. มีการประสานงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและภาคีเครือข่ายในพื้นที่
2. เยาวชนสามารถเลือกได้ว่ามีความประสงค์ต้องการจะฝึกอาชีพประเภทใดบ้าง ทำให้มีผู้สนใจเข้าร่วมโครงการมาก

โครงการนี้ สามารถแก้ไขปัญหา SDGs ในข้อ

4 การศึกษาที่มีคุณภาพ

10 ลดความเหลื่อมล้ำ

มิติที่ 4 อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

โครงการขจัดความยากจนและพัฒนาคนทุกช่วงวัยอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ภายใต้กิจกรรม ปากพนัง สร้างสุข

ข้อ 13 มีคนวัยทำงานในครอบครัว ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อปีต่ำกว่า 40,000 บาท

ข้อ 14 มีคนอายุ 15-59 ปี ไม่มีอาชีพและรายได้

ข้อ 15 มีคนอายุ 60 ปีขึ้นไป ไม่มีอาชีพและรายได้

พื้นที่อำเภอปากพนังมีวัชพืช คือ ต้นราโพ ที่เติบโตขึ้นง่ายและมีเป็นจำนวนมาก ซึ่งคุณลักษณะ ลำต้นเป็นลำ ๆ คล้ายไม้ไผ่ มีปล้องข้อที่ลำต้น มีความโปร่งด้านใน ต้นราโพเติบโตได้ง่ายและรวดเร็วในพื้นที่ลุ่มน้ำขัง และเป็นวัชพืชที่กำจัดยาก อำเภอปากพนัง จึงได้คิดค้นหาวิธีกำจัดวัชพืชดังกล่าวที่มีมากในพื้นที่ แต่สามารถทำให้ต้นราโพมีคุณค่า มีราคาได้ สร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่ และได้ทราบข้อมูลจากสื่อโซเชียลว่ามีการนำต้นราโพมาทำเป็นหลอดดูดธรรมชาติแทนหลอดดูดพลาสติกลดภาวะโลกร้อนที่อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช อำเภอปากพนังจึงได้นำส่วนราชการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ภาคเครือข่าย และภาคธุรกิจเอกชน ไปศึกษาดูงานที่วิสาหกิจชุมชนราโพคนพรุ ชะอวด อำเภอชะอวด จึงทราบว่าหลอดดูดราโพ เป็นที่ต้องการของตลาดจำนวนมาก และได้ศึกษาเรียนรู้กระบวนการจนเข้าใจและสามารถนำไปปฏิบัติต่อยอดได้ในพื้นที่อำเภอปากพนังได้ จึงเกิดแนวคิดรวมกลุ่มกันจากหลักการและเหตุผลดังกล่าวข้างต้น เพื่อจัดตั้งกลุ่มผลิตหลอดดูดราโพขึ้น และได้ดำเนินการไปขอจดทะเบียนวิสาหกิจชุมชน ในนาม "วิสาหกิจชุมชนหลอดดูดราโพ เมืองเบี้ยซัด" พร้อมทั้งได้เปิดรับสมาชิกเพิ่มเพื่อให้ครอบคลุมทั้งอำเภอ และขยายไปยังอำเภอใกล้เคียงที่มีแปลงปลูกต้นราโพในพื้นที่

วิธีการดำเนินการ

1. จัดทำโครงการฝึกอบรมการผลิตหลอดดูดธรรมชาติราโพ ณ ศูนย์ทดลองผลิตหลอดดูดธรรมชาติราโพ อำเภอปากพนัง
2. ภาคีเครือข่ายที่เข้าร่วมโครงการที่ทำการปกครองอำเภอปากพนัง คณะกรรมการกลุ่มวิสาหกิจหลอดดูดธรรมชาติราโพ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และกลุ่มเปราะบาง
3. จัดนิทรรศการทางเลือกการฝึกอบรมด้านอาชีพ ให้แก่ครัวเรือน

ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

ครัวเรือนได้รับความรู้ในการฝึกอบรมอาชีพการผลิตหลอดราโพ สามารถสร้างงาน สร้างอาชีพและเพิ่มรายได้ให้กับคนในชุมชน รวมทั้งเป็นการนำวัชพืชราโพ มาใช้ให้เกิดประโยชน์

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

1. การสร้างความเข้าใจ 2. การศึกษาเรียนรู้วิจัย 3. การใช้ภูมิปัญญาในพื้นที่ 4. การประชาสัมพันธ์/การตลาด 5. การขยายภาคีเครือข่าย

โครงการนี้ สามารถแก้ไขปัญหา SDGs ในข้อ

อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก

มิติที่ 4

โครงการปลุกพลังความคิด ปรับวิถีชีวิตด้วยเศรษฐกิจพอเพียง เปลี่ยนเมืองพิษณุโลกสู่ความยั่งยืน (SDGs) เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

ข้อ 13 มีคนวัยทำงานในครอบครัว ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อปีต่ำกว่า 40,000 บาท

ข้อ 14 มีคนอายุ 15-59 ปี ไม่มีอาชีพและรายได้

ข้อ 15 มีคนอายุ 60 ปีขึ้นไป ไม่มีอาชีพและรายได้

"โครงการปลุกพลังความคิด ปรับวิถีชีวิตด้วยเศรษฐกิจพอเพียง เปลี่ยนเมืองพิษณุโลกสู่ความยั่งยืน (SDGs) เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน" (โครงการ 3 ป. สู่ความพอเพียง อ.เมืองพิษณุโลก จ.พิษณุโลก) สะท้อนการพัฒนาที่ยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งมีลำดับการพัฒนาตั้งแต่ขั้นต้น ขั้นกลาง และขั้นก้าวหน้า ด้วยการเน้นการสร้างทีม เพื่อให้ทีมไปขยายผลผลิตแห่งการพัฒนาผลผลิตแห่งความยั่งยืนให้ครอบคลุมในทุกตำบล/หมู่บ้าน ทุกอำเภอ"

ทฤษฎีต้นไม้ของ อ.เมืองพิษณุโลก ใช้หลักการทรงงาน และหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศรมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร มาประยุกต์ใช้ตามภูมิสังคม โดยเริ่มจากหน่วยที่เล็กที่สุดแต่สำคัญที่สุด คือ "การพัฒนาคน" ด้วยการปลุกพลังความคิดเพื่อช่วยทำให้เกิดการ Change for Good ศึกษาข้อมูลอย่างเป็นระบบ ระดมความเห็น วิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค ศักยภาพ และโอกาสการพัฒนาตามภูมิสังคม รวมถึงการให้องค์ความรู้ โดยน้อมนำศาสตร์พระราชา ทฤษฎีใหม่ประยุกต์สู่โคก หนอง นา และการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยโมเดลเศรษฐกิจใหม่ (BCG) มาต่อยอดโครงการ เพื่อเปลี่ยนเมืองพิษณุโลกให้เป็นเมืองที่ได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยขยายผล "ส้มซ่าโมเดล" ไปยังทุกหมู่บ้าน/ตำบล มีทีมอำเภอนำร่องฯ ภาคีเครือข่าย เป็นพี่เลี้ยงและมีคณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.) เป็นกลไกหลักในการพัฒนาให้เกิดผล

ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

เปลี่ยนเมืองพิษณุโลกสู่ความยั่งยืน (SDGs) เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

วิธีการดำเนินการ

การบูรณาการ กลไก 357

3 ระดับ : ระดับชุมชน/หมู่บ้าน/จังหวัด **5 กลไก** : ประสานงานภาคีเครือข่าย การบูรณาการแผนงานและยุทธศาสตร์ การติดตามหนุนเสริมและประเมินผล การจัดการความรู้และการสื่อสารสังคม **7 ภาคีเครือข่าย** : ภาครัฐ ภาควิชาการ ภาคผู้นำศาสนา ภาคเอกชน ภาคประชาชน ภาคประชาสังคม และภาคสื่อสารมวลชน

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

แนวคิด 3 ป. สู่ความพอเพียง

1. "ปลุก" พลังความคิด 2. "ปรับ" วิถีชีวิตด้วยเศรษฐกิจพอเพียง 3. "เปลี่ยน" เมืองพิษณุโลกสู่ความยั่งยืน (SDGs) เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

โครงการนี้ สามารถแก้ไขปัญหา SDGs ในข้อ

มิติที่ 5 อำเภอซำสูง จังหวัดขอนแก่น

โครงการ “คนซำสูงฮักแพง เบิ่งแงงกัน”

ข้อ 19 ไม่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ทีมแก้จนอำเภอซำสูง ประกอบด้วย ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจในพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเตย กำนัน ตำบลห้วยเตย ผู้ใหญ่บ้านห้วยเตย คณะสงฆ์อำเภอซำสูง และประชาชนผู้มีจิตศรัทธา จัดกิจกรรมทอดผ้าป่าสามัคคีเพื่อจัดสร้างหอพระประจำอำเภอซำสูง เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2565 มียอดเงินสมทบจากผู้มีจิตศรัทธาทั้งสิ้น 263,437 บาท โดยได้จัดสรรเพื่อทำการจัดสร้างหอพระประจำอำเภอ เป็นเงิน 174,000 บาท ส่วนที่เหลือจำนวน 89,437 บาท นำไปจัดตั้งกองทุน “คนซำสูงฮักแพง เบิ่งแงงกัน” เพื่อเป็นกองทุนสาธารณกุศลในการดูแลและให้ความช่วยเหลือแก่พี่น้องประชาชนอำเภอซำสูงในทุกมิติต่อไป

วิธีการดำเนินการ

1. จัดกิจกรรมทอดผ้าป่าสามัคคีเพื่อจัดสร้างหอพระประจำอำเภอซำสูง
2. จัดตั้งกองทุน “คนซำสูงฮักแพง เบิ่งแงงกัน” เพื่อเป็นกองทุนสาธารณกุศล
3. เยี่ยมเยียนและให้ความช่วยเหลือผู้ยากไร้และผู้ด้อยโอกาส ทั้งที่เป็นครัวเรือนตกเกณฑ์ TPMAP ปี 2565 และครัวเรือนตกหล่นเพื่อให้ความช่วยเหลือ

ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

ประชาชนมีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สร้างโอกาสให้แก่ผู้ติดยาเสพติดได้กลับมาใช้ชีวิตในสังคมโดยปกติสุข

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

โครงการ “คนซำสูงฮักแพง เบิ่งแงงกัน” ดำเนินการโดยทีมแก้จนอำเภอซำสูง ประกอบด้วย ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจในพื้นที่ คณะสงฆ์อำเภอซำสูง และประชาชนผู้มีจิตศรัทธาจัดกิจกรรมทอดผ้าป่าสามัคคี เพื่อจัดสร้างหอพระประจำอำเภอซำสูง จะเห็นได้ว่าเป็นการบูรณาการตามหลักการ “บวร” คือ 1) สถาบันครอบครัวหรือบ้าน 2) สถาบันศาสนาหรือวัด และ 3) สถานที่ให้ข้อมูลอย่างมีแบบแผนหรือโรงเรียน ซึ่งเป็นหลักการที่นำมาปรับใช้ในการพัฒนาและแก้ปัญหาในระดับชุมชนเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับสังคมไทย รวมถึงมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง ตลอดจนกวดขันดูแลพื้นที่ต่าง ๆ อย่างเข้มงวด รวมถึงมีการส่งเสริมการรับรู้การป้องกันความเสี่ยงภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้กับบุคคลในระดับชุมชน

โครงการนี้ สามารถแก้ไขปัญหา SDGs ในข้อ

โครงการลาดตะเวนหาเบาะแสผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด และ กิจกรรมเดินรณรงค์ “White Zone สถานศึกษา กศน. ปลอดสารเสพติด”

ข้อ 19 ไม่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ข้อ 20 ได้รับผลกระทบจากปัญหายาเสพติด

ที่ทำการปกครองอำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน ได้ร่วมกับสถานีตำรวจภูธรสันติสุข และ กศน. อำเภอสันติสุข ลงพื้นที่ลาดตะเวนหาเบาะแสผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด และร่วมเดินรณรงค์ “White Zone สถานศึกษา กศน. ปลอดสารเสพติด” เพื่อป้องกันความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และปัญหายาเสพติดในพื้นที่

วิธีการดำเนินการ

1. สำรวจปัญหาความต้องการในพื้นที่อำเภอสันติสุข
2. บูรณาการร่วมสถานีตำรวจภูธรสันติสุข และ กศน. อำเภอสันติสุข
3. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ
4. ดำเนินการโครงการลาดตะเวนหาเบาะแสผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด และกิจกรรมเดินรณรงค์ “White Zone สถานศึกษา กศน. ปลอดสารเสพติด”

ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

ประชาชนในพื้นที่อำเภอสันติสุขมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และปัญหายาเสพติดและอาชญากรรมลดลง

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

การบังคับใช้กฎหมาย กวดขันดูแลในพื้นที่ และการส่งเสริมการรับรู้และการป้องกันความเสี่ยงภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้กับบุคคล ส่งเสริมชุมชนให้เกิดการรับรู้ และเห็นคุณค่าของการป้องกันความเสี่ยงภัยในชีวิตและทรัพย์สินระดับชุมชนจะช่วยลดความเสี่ยงภัยในชีวิตและทรัพย์สินของบุคคลและชุมชน ตามกลไกการดำเนินการขจัดความยากจนและพัฒนาคนทุกช่วงวัยอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระดับพื้นที่ (กระทรวงมหาดไทย, 2565)

โครงการนี้ สามารถแก้ไขปัญหา SDGs ในข้อ

มิติที่ 6 อำเภอวังเจ้า จังหวัดตาก

โครงการเราจะอยู่เคียงข้างกัน เติมรักเติมใจให้เธอ

ข้อ 19 ผู้ป่วยโรคเรื้อรัง ไม่ได้รับการดูแล ช่วยเหลือ

ข้อ 20 มีผู้ป่วยติดเตียง ไม่ได้รับการดูแล ช่วยเหลือ

ข้อ 21 มีผู้พิการ ไม่ได้รับการดูแล ช่วยเหลือ

ที่ทำการปกครองอำเภอวังเจ้า จังหวัดตาก ได้ร่วมกับ 7 ภาคีเครือข่าย ได้แก่ ภาคราชการ ภาควิชาการ ภาคผู้นำศาสนา ภาคเอกชน ภาคประชาชน ภาคประชาสังคม และภาคสื่อมวลชน ดำเนินโครงการเราจะอยู่เคียงข้างกัน เติมรักเติมใจให้เธอ ดูแลกลุ่มผู้ป่วยเรื้อรัง ผู้ป่วยติดเตียงและผู้พิการอย่างต่อเนื่อง

วิธีการดำเนินการ

1. พระคือผู้ให้ บิณฑบาต ข้าวสาร อาหาร สงเคราะห์กลุ่มเปราะบาง
2. นายอำเภอวังเจ้า เหล่ากาชาดจังหวัดตาก/ชมรมแม่บ้านมหาดไทยจังหวัดตากและสถานีกาชาดเทพรัตน์ที่ 13 ช่วยเหลือมอบถุงธารน้ำใจกลุ่มเปราะบาง
3. จัดประชุมคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตระดับอำเภอ อำเภอวังเจ้า เพื่อช่วยเหลือกลุ่มเปราะบาง
4. บูรณาการร่วมกับสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดตาก ดำเนินการสงเคราะห์ ห่วงใย ใส่ใจกลุ่มเปราะบาง
5. รวมพล 7 ภาคีเครือข่ายช่วยเหลือกลุ่มเปราะบาง

ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

กลุ่มผู้ป่วยโรคเรื้อรัง ผู้ป่วยติดเตียง และผู้พิการ ได้รับการดูแลอย่างต่อเนื่อง

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

โครงการเราจะอยู่เคียงข้างกัน เติมรักเติมใจให้เธอ เป็นโครงการสงเคราะห์กลุ่มเปราะบาง ทั้งผู้ป่วยเรื้อรัง ผู้ป่วยติดเตียง และผู้พิการ ด้วยการสนับสนุนจากต้นทางคือ สถาบันศาสนา และกลไกภาครัฐ ในลักษณะคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตระดับอำเภอ บูรณาการร่วมกับภาคีเครือข่ายต่าง ๆ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดตาก ดำเนินการสงเคราะห์ ห่วงใย ใส่ใจกลุ่มเปราะบางในพื้นที่อำเภอวังเจ้า ด้วยความคำนึงถึงความต้องการที่หลากหลายที่เชื่อมโยงงานต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับวิถีชีวิต รวมถึงการผสมผสานความหลากหลายของสหวิชาชีพ หน่วยงานองค์การ และภาคีทุกภาคส่วนให้เข้ามาร่วมคิดร่วมแก้ไขปัญหาบนความสัมพันธ์ที่เสมอภาค มีหน่วยงานเข้ามาบูรณาการแก้ไขเยียวยาช่วยเหลือ โดยจัดสรรให้กลุ่มเปราะบางเข้าถึงสวัสดิการของรัฐอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม

โครงการนี้ สามารถแก้ไขปัญหา SDGs ในข้อ

อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี

มิติที่ 6

โครงการจิตอาสาปันสุข บรรเทาทุกข์ชาวสว่างอารมณ์

ข้อ 19 ผู้ป่วยโรคเรื้อรัง ไม่ได้รับการดูแล ช่วยเหลือ

ข้อ 20 มีผู้ป่วยติดเตียง ไม่ได้รับการดูแล ช่วยเหลือ

ข้อ 21 มีผู้พิการ ไม่ได้รับการดูแล ช่วยเหลือ

ที่ทำการปกครองอำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอสว่างอารมณ์ ส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้นำท้องที่ ผู้นำท้องถิ่น ภาคเอกชน และภาคีเครือข่ายกลุ่มต่าง ๆ ในพื้นที่อำเภอสว่างอารมณ์ ดำเนินโครงการ "จิตอาสาปันสุข บรรเทาทุกข์ชาวสว่างอารมณ์" ช่วยเหลือประชาชนด้วยการมอบเครื่องอุปโภคบริโภค และอุปกรณ์เครื่องใช้ในครัวเรือนเป็นการลดค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิต

วิธีการดำเนินการ

1. สำรวจข้อมูลครัวเรือนในพื้นที่อำเภอสว่างอารมณ์
2. นำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจข้างต้น โดยอาศัยกลไกฝ่ายปกครองในระดับพื้นที่ ประกอบด้วย ปลัดอำเภอ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ ในการตรวจสอบข้อเท็จจริง เพื่อให้ความช่วยเหลือให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาของแต่ละครัวเรือน
3. ดำเนินการให้ความช่วยเหลือ โดยอาศัยกลไกภาคีเครือข่ายในพื้นที่อำเภอสว่างอารมณ์ ให้ความช่วยเหลือ บรรเทาความเดือดร้อนให้กับครัวเรือนที่ประสบปัญหา

ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

ครัวเรือนที่ประสบปัญหามีผู้ป่วยติดเตียงไม่ได้รับการดูแลช่วยเหลือ ได้รับการช่วยเหลือ ด้วยการมอบเครื่องอุปโภคบริโภค เพื่อเป็นการลดค่าใช้จ่ายในครัวเรือน พร้อมทั้งเป็นขวัญและกำลังใจให้ในดำรงชีวิตต่อไป

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

ภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนเข้ามาร่วมคิด ร่วมแก้ปัญหาโดยบูรณาการร่วมทุกภาคีเครือข่าย

โครงการนี้ สามารถแก้ไขปัญหา SDGs ในข้อ

มิติที่ 7 อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน จังหวัดแม่ฮ่องสอน

โครงการ บำบัดทุกข์บำรุงสุข สร้างรอยยิ้ม ผู้ด้อยโอกาสพื้นที่ห่างไกล

26 ไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน หมู่บ้าน/ชุมชนที่สำรวจ

ที่ทำการปกครองอำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน ร่วมกับจิตอาสาพัฒนา และกลุ่มผู้นำท้องที่ท้องถิ่น ดำเนินโครงการ บำบัดทุกข์บำรุงสุข สร้างรอยยิ้ม ผู้ด้อยโอกาสพื้นที่ห่างไกล โดยลงพื้นที่จัดทำบัตรประชาชนให้กับผู้ป่วยติดเตียง

วิธีการดำเนินการ

1. สำรวจข้อมูลครัวเรือนในพื้นที่ห่างไกลในอำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน
2. บูรณาการร่วมกับภาคีเครือข่าย ประกอบด้วย จิตอาสาพัฒนา และกลุ่มผู้นำท้องที่ท้องถิ่น
3. ดำเนินการลงพื้นที่ทำบัตรประจำตัวประชาชนในพื้นที่ห่างไกลให้กับผู้ป่วยติดเตียง

ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

1. ประชาชนได้รับการเพิ่มชื่อในทะเบียนบ้าน/ได้บัตรประจำตัวประชาชน
2. ประชาชนได้รับสิทธิและสวัสดิการต่าง ๆ ของรัฐ

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

ที่ทำการปกครองอำเภอเมืองแม่ฮ่องสอนบูรณาการร่วมจิตอาสาพัฒนา และกลุ่มผู้นำท้องที่ท้องถิ่นลงพื้นที่จัดทำบัตรประชาชนให้กับผู้ป่วยติดเตียง

โครงการนี้ สามารถแก้ไขปัญหา SDGs ในข้อ

โครงการตรวจสารพันธุกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของคนไทยที่ตกหล่นทางทะเบียนราษฎร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 - 2565

26 ไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน หมู่บ้าน/ชุมชนที่สำรวจ

ที่ทำการปกครองอำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้ดำเนินโครงการตรวจสารพันธุกรรม เพื่อแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของคนไทยที่ตกหล่นทางทะเบียนราษฎร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 - 2565 มีกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ กลุ่มบุคคลที่ตกหล่นทางทะเบียนราษฎรในพื้นที่อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์

วิธีการดำเนินการ

1. ประชาชนยื่นคำร้องขอลงรายการสัญชาติไทย
2. อำเภอสอบปากคำพยาน /ตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้อง /ยื่นจองคิวตรวจ DNA
3. ประชาชนตรวจ DNA ณ สถานตรวจ DNA ของรัฐที่กำหนดไว้
4. นำผลตรวจ DNA ประกอบการเพิ่มชื่อ /จัดทำบัตรประจำตัวประชาชน

ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

1. ประชาชนได้รับการเพิ่มชื่อในทะเบียนบ้าน/ได้บัตรประจำตัวประชาชน
2. ประชาชนได้รับสิทธิและสวัสดิการต่าง ๆ ของรัฐ

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

โครงการตรวจสารพันธุกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของคนไทยที่ตกหล่นทางทะเบียนราษฎร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 - 2565 อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นปัญหาที่กรมการปกครองสามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนได้โดยตรง ด้วยการปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานทางสาธารณสุขในการตรวจ DNA ของคนไทยที่ตกหล่นทางทะเบียนราษฎร

โครงการนี้ สามารถแก้ไขปัญหา SDGs ในข้อ

“บำบัดทุกข์ บำรุงสุข” คือหัวใจหลักของการทำงานในหน้าที่ของคนมหาดไทย แต่การจะไปให้ถึงเป้าหมายของการทำงาน เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ได้นั้น จะต้องอาศัย 1) ความรู้ (Knowledge) 2) ทักษะความสามารถในการทำงาน (Ability) และ 3) ทัศนคติ (Attitude) ที่ดี เมื่อความรู้ x ทักษะความสามารถ x ทัศนคติที่ดี จะมีค่าเท่ากับ “ความสำเร็จของงาน” (Success) ดังนั้น ทุกคนต้องมีแรงปรารถนา (Passion) ที่ผลักดันขับเคลื่อน “หัวใจ” โดยจะต้องเสริมแรงบวก ปลุกพลังอุดมการณ์ที่อยากสร้างสิ่งที่ดีให้เกิดขึ้นกับประเทศชาติ โดยนายอำเภอ หรือ “นายกรัฐมนตรีของอำเภอ” ต้องเป็นผู้นำ/ผู้ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ นำการเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นในทางที่ดี “Change for Good” เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานนั้น ๆ ได้อย่างเป็นรูปธรรม และสามารถรวมพลังภาคีเครือข่ายในพื้นที่ ในการบำบัดทุกข์ บำรุงสุขให้กับประชาชนอย่างยั่งยืน

นายสุทธิพงษ์ จุลเจริญ
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพัฒนาแบบยั่งยืน
SOMSA Sustainable Community Learning Center

ศพก

กรมการปกครอง
มีความมุ่งหวังให้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
จะต้องหมดไป “โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง”
และปรารถนาให้ประชาชน
มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน
สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ภาคผนวก

1. หนังสือรายงาน
การแก้ไขปัญหาความยากจน

2. Executive MOI
Summary

3. ระบบติดตาม
รายงานอำเภอนำร่อง

DOPA ThaiQM

กรมการปกครอง กับผลการขับเคลื่อนการขจัดความยากจนและพัฒนาคนทุกช่วงวัยอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยระบบ ThaiQM

ที่ปรึกษา

นายแมนรัตน์ รัตนสุคนธ์	อธิบดีกรมการปกครอง
ร้อยตำรวจโท ภพชนก ชลานุเคราะห์	รองอธิบดีกรมการปกครอง
นายสมศักดิ์ เจริญไพฑูรย์	รองอธิบดีกรมการปกครอง
นายบรรจบ จันทรัตน์	รองอธิบดีกรมการปกครอง
นายสมชัย เลิศประสิทธิพันธ์	รองอธิบดีกรมการปกครอง

คณะผู้จัดทำ

นางวจิราพร อมาตยกุล	ผู้อำนวยการกองวิชาการและแผนงานกรมการปกครอง
นางสาวอังคณา ยืนยงพานิช	ผู้อำนวยการส่วนวิจัยและประเมินผล
นางสาวสุนิสา คดีธรรม	เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ
นางสาวจุฑามาส อินจำนง	นักประชาสัมพันธ์ชำนาญการ
นางสาววรวรรณ เริงวรรณ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
นายพงศ์ชนัตฐ์ เลิศวรสิน	เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ
นางสาววรินทร ทิพย์คำ	เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ
นางวรกนก โฆษีขจีวัฒน์	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นางสาววันเพ็ญ เกาะกิ่ง	เจ้าหน้าที่ปกครอง
นางสาวอชิรญาณ์ พิทักษ์นภาพล	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน

กองวิชาการและแผนงาน กรมการปกครอง
ถนนอัษฎางค์ แขวงวัดราชบพิธ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร 10200
โทรศัพท์ 0 2222 5824

ThaiQM

ในปี 2565 ThaiQM ได้พิสูจน์แล้วว่า
สามารถขจัดปัญหาความยากจนให้กับประชาชน
ได้ตรงเป้า ตรงจุด มากกว่าร้อยละห้าสิบของครัวเรือนทั้งหมดทั่วประเทศ

กรมการปกครองมุ่งหวังที่จะสร้างรอยยิ้มแห่งความสุข
และส่งมอบการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นอย่างยั่งยืนต่อไป

